

Istuntoasiakirja

A8-0406/2018

21.12.2017

MIETINTÖ

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa
(2017/2039(INI))

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

Esittelijä: Romana Tomc

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	21
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	26
TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	31
KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	37
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	42
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	49
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	50

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa (2017/2039(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013¹,
- ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1304/2013 muuttamisesta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaville toimenpideohjelmille maksettavan ylimääräisen ensimmäisen ennakkomaksun osalta 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/779²,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen nuorisotakuun perustamisesta³,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kolmen vuoden jälkeen” (COM(2016)0646),
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 3/2015 ”EU:n nuorisotakuu: toiminta käynnistetty mutta edessä täytäntöönpanoon kohdistuvia riskejä”,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2017 annetun tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2017 ”Nuorisotyöttömyys – ovatko EU:n toimintapolitiikat tuottaneet tulosta? Nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen arviointi”,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n nuorisotakuun menojen valvonnasta ja kustannustehokkuuden seurannasta⁴,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2016 julkaistun parlamentin talousarvioasioiden politiikkayksikön selvityksen nuorisotyöllisyysaloitteen arvioinnista (”Assessment of Youth Employment Initiative”),
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi taitotakuun perustamisesta (COM(2016)0382),
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Mahdollisuuksia nuorisolle -aloitteesta⁵,

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

² EUVL L 126, 21.5.2015, s. 1.

³ EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0390.

⁵ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 69.

- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2014 annetun neuvoston suosituksen harjoittelun laatupuitteista,
 - ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan, sen lisäpöytäkirjan ja sen 1. heinäkuuta 1999 voimaan tulleen uudistetun laitoksen,
 - ottaa huomioon vuoteen 2030 ulottuvat YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, erityisesti tavoitteen 8 ”edistää kaikkia koskevaa kestävää talouskasvua, täyttä ja tuottavaa työllisyyttä sekä säällisiä työpaikkoja”, jotka YK hyväksyi vuonna 2015 ja jotka koskevat koko maailmaa, myös EU:ta,
 - ottaa huomioon Jean-Claude Junckerin tiiviissä yhteistyössä Donald Tuskin, Jeroen Dijsselbloemin, Mario Draghin ja Martin Schulzin kanssa laatiman, 22. kesäkuuta 2015 julkaistun kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä (”viiden puheenjohtajan kertomus”), 26. huhtikuuta 2017 annetun komission pohdinta-asiakirjan Euroopan sosiaalisesta ulottuvuudesta, 31. toukokuuta 2017 annetun pohdinta-asiakirjan Euroopan talous- ja rahaliiton syventämisestä ja 1. maaliskuuta 2017 annetun valkoisen kirjan Euroopan tulevaisuudesta,
 - ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin perustamisesta (COM(2017)0250) ja 26. huhtikuuta 2017 annetun komission suosituksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista¹,
 - ottaa huomioon Eurofoundin, Cedefopin, Kansainvälisen työjärjestön (ILO), Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD), Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (ETUC) ja Euroopan ammattiyhdistysinstituutin (ETUI), BusinessEuropen, Käsiteollisuuden ja pienten ja keskisuurten yritysten eurooppalaisen liiton (UEAPME), Julkisten työnantajien ja julkisten yritysten eurooppalaisen keskuksen (CEEP), Eurocities-verkoston ja Euroopan nuorisofoorumin tekemän työn ja tutkimuksen,
 - ottaa huomioon komission puheenjohtajan Junckerin 13. syyskuuta 2017 pitämän puheen unionin tilasta, etenemissuunnitelman kohti yhtenäisempää, vahvempaa ja demokraattisempaa unionia (luonnos komission työohjelmaksi 2018) ja Euroopan parlamentin puhemiehelle Antonio Tajanille ja Viron pääministerille Jüri Ratasille osoitetun, 13. syyskuuta 2017 päivätyin komission aiekirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0406/2018),
- A. ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyysaste kasvoi rahoitus- ja talouskriisin ja sitä seuranneiden säästötoimenpiteiden johdosta vuoden 2008 15 prosentista ja saavutti huippunsa alkuvuonna 2013, jolloin se oli 24 prosenttia, ja toteaa, että näiden keskimääräisten lukujen taakse kätkeytyy valtavia eroja jäsenvaltioiden ja alueiden

¹ EUVL L 113, 29.4.2017, s. 56.

välillä; ottaa huomioon, että vuonna 2013 nuorisotyöttömyysaste pysyi lähellä 10:tä prosenttia Saksassa, Itävallassa ja Alankomaissa mutta lähestyi 40:tä prosenttia tai jopa ylitti sen Italiassa, Espanjassa, Kroatiassa ja Kreikassa;

- B. toteaa, että kriisitoimenpiteet, joilla on vähennetty kriisimaiden julkisia menoja, ovat jo osoittaneet, että koulutukseen, työpaikkojen luomiseen ja tukipalveluihin tehdyistä leikkauksista aiheutuu erityisesti nuorille välittömiä kielteisiä vaikutuksia;
- C. ottaa huomioon, että nuoria koskevia toimintapolitiikkoja on kehitetty ilman että kyseiset nuoret ja heidän edustajansa on otettu siihen mukaan;
- D. ottaa huomioon, että pitkät työttömyysjaksot voivat johtaa nuorten syrjäytymiseen ja joutumiseen yhteiskunnan ulkopuolelle, niin että he menettävät tunteen kuulumisesta johonkin; toteaa, että ne voivat jättää jälkiä pidemmäksikin aikaa, eli on todennäköisempää, että nuori joutuu uudelleen työttömäksi ja hänen tulonsa ovat alhaisemmat ja uranäkymät heikkomat koko työelämän aikana; toteaa, että nuorten syrjäytyminen merkitsee julkisten ja yksityisten investointien menetyksiä ja johtaa laajalti epävarmoihin työsuhteisiin ja taitojen rapautumiseen, kun otetaan huomioon siitä johtuva inhimillisen potentiaalin käyttämättä jättäminen ja sen heikkeneminen;
- E. ottaa huomioon, että vuonna 2012 yksi kolmesta eurooppalaisesta työntekijästä oli joko yli- tai alikoulutettu työhönsä nähden¹ ja että nuoret työntekijät ovat tyypillisesti todennäköisemmin ylikoulutettuja ja työskentelevät ikääntyneempiä työntekijöitä todennäköisemmin työssä, joka ei vastaa heidän taitojaan;
- F. toteaa, että nuoret työntekijät ovat muita suuremmassa vaarassa joutua epävarmoihin työsuhteisiin; toteaa, että alle 25-vuotiaan työntekijän todennäköisyys joutua työsuhteeseen, jossa on monenlaisia epäkohtia, on kaksinkertainen 50 vuotta täyttäneisiin työntekijöihin nähden²;
- G. ottaa huomioon, että onnistunut siirtyminen koulusta tai työelämän ulkopuolelta työelämään ja ensimmäinen oikea työpaikka lisää nuorten mahdollisuuksia ja motivoi heitä, auttaa nuoria kehittämään henkilökohtaisia ja ammatillisia taitojaan, niin että heistä tulee itsenäisiä ja itseensä luottavia kansalaisia; toteaa, että se myös antaa heidän työurilleen hyvän alun;
- H. ottaa huomioon, että sen jälkeen kun nuorisotyöttömyysaste EU-28:ssa oli vuonna 2013 huipussaan 24 prosentissa, se on laskenut tasaisesti, niin että vuonna 2017 se oli alle 17 prosenttia; ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyyden taso on edelleen korkea, niin että vain muutamassa jäsenvaltiossa (Itävalta, Tšekki, Alankomaat, Malta, Unkari ja Saksa) nuorisotyöttömyysaste on alle 11 prosenttia; toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja;
- I. toteaa, että analysoitaessa koko- ja osa-aikatyön jakautumista sukupuolten välillä eri puolilla Eurooppaa käy ilmi, että sukupuolten välinen kuilu on pysynyt ennallaan

¹ Komission selvitys työllisyydestä ja sosiaalisesta kehityksestä Euroopassa vuonna 2013 ("Employment and Social Developments in Europe 2013"), joulukuu 2013.

² Eurofoundin raportti ammattiprofiileista ja työoloista sekä monista epäkohdista kärsivien ryhmien tunnistamisesta ("Occupational profiles in working conditions: Identification of groups with multiple disadvantages"), elokuu 2014.

vuosina 2007–2017 ja että miesten osuus kokoaikaista työtä tekevästä 15–24-vuotiaista on edelleen 60 prosenttia ja heidän osuutensa saman ikäryhmän osa-aikatyötä tekevästä noin 40 prosenttia;

- J. toteaa, että tilastollisesti katsottuna nuorisotyöttömyysaste on valitettavasti yleensä noin kaksi kertaa yleisen työttömyysasteen suuruinen sekä talouskasvun että laman aikana;

Nuorisotyöllisyysaloite ja nuorisotakuu

- K. ottaa huomioon, että neuvosto perusti 22. huhtikuuta 2013 neuvoston suosituksella nuorisotakuun, jossa jäsenvaltiot sitoutuivat siihen, että nuorille tarjotaan laadukas työ-, jatkokoulutus-, oppisopimus- tai harjoittelupaikka neljän kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisesta tai virallisen koulutuksen päättämisestä;
- L. katsoo, että koska monet jäsenvaltiot eivät ole tähän asti juurikaan onnistuneet hyödyntämään nuorisotyöttömyyden torjunnassa olemassa olevia säästöjä ja mahdollisuuksia, näissä jäsenvaltioissa olisi korostettava voimakkaammin Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoituksen ja välineiden vaikuttavaa käyttöä;
- M. ottaa huomioon, että helmikuussa 2013 neuvosto sopi perustavansa nuorisotyöllisyysaloitteen, joka käynnistettiin tärkeimpänä –ESR:ään liittyvänä – EU:n talousarviovälineenä jäsenvaltioiden sellaisten alueiden auttamiseksi, joilla nuorisotyöttömyys on erityisen korkea, erityisesti ottamalla käyttöön nuorisotakuujärjestelmiä;
- N. ottaa huomioon, että nuorisotakuu on EU:n laajuinen sitoumus mutta nuorisotyöllisyysaloite on kohdennettu niille jäsenvaltioille ja alueille, joissa nuorisotyöttömyysaste on yli 25 prosenttia, ja toteaa, että yhteensä 20 jäsenvaltiota on osittain tai kokonaan tukikelpoisia;
- O. ottaa huomioon, että keskittämällä nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja ohjelmakauden alkuun vuosille 2014 ja 2015 pyrittiin varojen nopeaan käyttöönottoon ja siten maksimoimaan nuorisotyöllisyysaloitteesta rahoitettavien toimenpiteiden vaikutukset; toteaa, että täytäntöönpanon viivästytystä sekä kansallisella että aluetasolla määrärahojen keskittämällä ohjelmakauden alkuun ei kuitenkaan saavutettu haluttuja tavoitteita; toteaa, että vuonna 2015 ennakkorahoituksen osuutta nostettiin tietyin ehdoin yhdestä prosentista 30 prosenttiin ja että suurin osa tukikelpoisista jäsenvaltioista sovelsi tätä toimenpidettä menestyksekkäästi;
- P. ottaa huomioon, että yksi nuorisotyöllisyysaloitteen ja nuorisotakuun päätavoitteista on saavuttaa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret, jotka ovat suurimmassa syrjäytymisvaarassa, ja toteaa, että tämä ryhmä kattaa monenlaisia alaryhmiä, joilla on erilaisia tarpeita;
- Q. ottaa huomioon, että nuorisotakuun avulla pyritään saamaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret pysyvästi työmarkkinoille tarjoamalla yksilöllistä lähestymistapaa, joka johtaa laadukkaaseen tarjoukseen ja parantaa nuorten työllistettävyyttä, ja että laajemmassa mielessä tuetaan nuoria siirtymisessä koulusta työelämään ja pyritään ratkaisemaan osaamisen kohtaanto-ongelma työmarkkinoilla;

katsoo, että tätä varten jäsenvaltioilla on oltava asianmukaisia palveluntarjonnan strategioita;

- R. ottaa huomioon, että vuonna 2015 ILO arvioi nuorisotakuun täytäntöönpanon kustannukset EU-28:ssa 45 miljardiksi euroksi; ottaa huomioon, että ohjelmakaudella 2014–2020 nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat ovat vaatimattomat 6,4 miljardia euroa, joilla on tarkoitus täydentää kansallista rahoitusta eikä korvata sitä;
- S. ottaa huomioon, että komissio ehdotti vuosia 2017–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisen yhteydessä, että nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja lisätään 1 miljardilla eurolla, jota täydennetään 1 miljardilla eurolla ESR:n maksusitoumusmäärärahoja; ottaa huomioon, että parlamentin ja neuvoston välisen sopimuksen mukaisesti summa nostettiin 1,2 miljardiin euroon; ottaa huomioon, että parlamentti hyväksyi 5. syyskuuta 2017 lisätalousarvioesityksen nro 3/2017, jossa nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetaan 500 miljoonaa euroa lisävaroja vuonna 2017 ja joka rahoitetaan maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavarasta; pitää kuitenkin valitettavana, että vuoden 2017 talousarviomenettely on viivästynyt, mikä johtuu siitä, että monivuotisen rahoituskehityksen tarkistus ajautui umpikujaan neuvostossa, joka hyväksyi sen myöhässä;
- T. ottaa huomioon, että ensimmäisessä nuorisotakuuta käsitelleessä erityiskertomuksessaan tilintarkastustuomioistuin nosti esiin aloitteen (sekä EU:n että kansallisen) rahoituksen riittävyyteen, ”laadukkaan tarjouksen” määritelmään, selkeisiin välitavoitteisiin perustuvan strategian puuttumiseen sekä tulosten seurantaan ja niistä raportointiin liittyviä huolenaiheita; ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuin oli huolissaan myös siitä, ettei nuorisotakuun kehittämiseen ollut onnistuneesti sovellettu kumppanuspohjaisia toimintamalleja 22. huhtikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen mukaisesti;
- U. ottaa huomioon, että tarvitaan aidosti toimivia mekanismeja, joiden avulla voidaan keskustella nuorisotakuun täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista ja ratkaista ne, minkä lisäksi jäsenvaltioiden olisi sitouduttava voimakkaasti nuorisotakuun laajamittaiseen täytäntöönpanoon ottaen erityisesti huomioon paikalliset olosuhteet sekä luomalla mahdollisuuksia kehittää taitoja ja ottamalla käyttöön asianmukaiset ja joustavat arviointirakenteet;
- V. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nuorisotakuusta annetaan joitakin yleisiä kriteerejä sille, mitä ”laadukas tarjous” tarkoittaa, ja toteaa, että Slovakia on laatimassa käsitteelle oikeudellisesti sitovaa määritelmää, joka kattaa vähimmäistyöaikaa, työpaikan pysyvyyttä nuorisotyöllisyysaloitteen tuen päättymisen jälkeen ja edunsaajan terveydentilan huomioon ottamista koskevia säännöksiä;
- W. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen äskettäin julkaisema toinen nuorisotyöllisyysaloitetta ja nuorisotakuuta käsittelevä erityiskertomus laadittiin seitsemän jäsenvaltion tietojen pohjalta ja että tilintarkastustuomioistuin esitti siinä huolensa siitä, että kaikki tiedot eivät ole helposti saatavilla, että edistyminen nuorisotakuun täytäntöönpanossa oli rajallista ja että tulokset eivät vastanneet alkuperäisiä odotuksia; ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloite ja nuorisotakuu ovat kaikesta huolimatta innovatiivisimmat ja kunnianhimoisimmat toimintapolitiittiset keinot puuttua nuorisotyöttömyyteen talouskriisin jälkeen, minkä vuoksi EU:n,

jäsenvaltioiden ja alueellisten elinten olisi jatkettava niiden täytäntöönpanon tukemista taloudellisesti ja poliittisesti tulevina vuosina;

- X. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteen kustannustehokkuus ja nuorisotakuun lopullinen tavoite siitä, että nuoret saavat pysyvän työpaikan, voidaan saavuttaa vain, jos toimia seurataan asianmukaisesti luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen pohjalta, jos ohjelmat ovat tulossuuntautuneita ja jos tapauksissa, joissa havaitaan tehottomia ja kalliita toimenpiteitä, tehdään muutoksia;
- Y. katsoo, että jäsenvaltioiden on pyrittävä kohdistamaan tukeaan enemmän niille nuorille, joilla on eniten vaikeuksia päästä työmarkkinoille tai jotka ovat kokonaan niiden ulkopuolella, kuten vammaisille nuorille;
- Z. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteella ja nuorisotakuulla on tärkeä tehtävä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin keskeisten periaatteiden toteuttamisessa;
- AA. ottaa huomioon, että komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker ei maininnut unionin tilaa vuonna 2017 koskevassa puheessaan Euroopan nuorten työttömyystilannetta, joka on edelleen hälyttävä; ottaa huomioon, että unionin tilaa vuonna 2017 koskevaan puheeseen liitetystä aiekirjeestä annetaan tunnustusta nuorisotakuun roolille auttaa työpaikkojen luomisessa EU:ssa; ottaa huomioon, että työttömyyden ja etenkin nuorisotyöttömyyden torjumisen olisi pysyttävä EU:n toiminnan painopisteenä;
- AB. ottaa huomioon, että tietojen mukaan nuorisotyöllisyysaloitteesta rahoitettavia toimenpiteitä koskevia maksuja on maksettu nuorille myöhässä ja että tämä on johtunut usein siitä, että hallintoviranomaiset ovat käynnistäneet toimenpiteitä myöhässä, tai kansallisten tai alueviranomaisten riittämättömästä hallintokapasiteetista;
- AC. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteesta ja nuorisotakuusta tuettavilla toimenpiteillä, kuten harjoittelulla, olisi helpotettava siirtymistä työmarkkinoille eikä niillä pitäisi koskaan korvata normaaleja työsopimuksia;
- AD. ottaa huomioon, että maaseudulla asuvien nuorten naisten epäsäännölliset työjärjestelyt tai se, että he eivät ole ilmoittautuneet työttömiksi työnhakijoiksi, tekevät tilastotiedoista epätarkkoja ja luovat eriarvoisuutta heidän eläkkeidensä osalta; toteaa, että tämä käytäntö vaikuttaa kielteisesti koko yhteiskuntaan ja etenkin naisten hyvinvointiin ja muihin sosiaaliturvan muotoihin sekä mahdollisuuksiin vaihtaa uraa tai työllistyä tulevaisuudessa;
- AE. ottaa huomioon, että nuorisotakuujärjestelmien piiriin kuuluu 16 miljoonaa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevaa nuorta ja että nuorisotyöllisyysaloitteesta on annettu suoraa tukea yli 1,6 miljoonalle nuorelle EU:ssa;
- AF. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat toteuttaneet nuorisotyöllisyysaloitteen nojalla yli 132 nuoriin kohdistuvaa työvoimapolitiittista toimenpidettä;
- AG. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoista 75 prosenttia on tarkoitukseensa sidottuja ja jäsenvaltiot ovat investoineet niistä jo 19 prosenttia, mikä

tarkoittaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen talousarvion toteutusaste on korkein kaikista Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI-rahastot);

- AH. ottaa huomioon, että useat nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa koskevat raportit osoittavat, että saatavilla olevat varat on suunnattu onnistuneesti alueellisen kysynnän mukaisesti kohdentamalla ne tietyille alueille ja edunsaajaryhmille, vaikka rahoituksen riittävyys ja tarvittavia kokonaisinvestointeja koskevat arviot herättävätkin huolta;
- AI. ottaa huomioon, että sen jälkeen, kun Euroopan työllisyysstrategia vuonna 1997 käynnistettiin, komissio on tukenut erinäisiä nuorten työllisyys- ja koulutusnäkökymien parantamiseen tähtääviä toimia¹; ottaa huomioon, että kriisin jälkeen EU:n toimissa on pantu erityistä painoa nuorisotakuulle ja nuorisotyöllisyysaloitteelle;
- AJ. ottaa huomioon, että nuorisotakuun rahoitus saadaan Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), jäsenvaltioiden talousarvioista ja nuorisotyöllisyysaloitteen varoista ja että nuorisotyöllisyysaloitteella voidaan rahoittaa suoraan aloitteen kohderyhmään kuuluvien nuorten työ-, oppisopimus- ja harjoittelupaikkoja tai täydennyskoulutusta tukikelpoisilla alueilla; ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteeseen liittyvien toimien kesto ei ole ennalta määrätty, kun taas nuorisotakuussa tarjous on tehtävä neljän kuukauden kuluessa;
- AK. toteaa, että nuorisotakuu on johtanut monissa jäsenvaltioissa rakenteellisiin uudistuksiin, joilla on edistetty erityisesti koulutusmallien mukauttamista työmarkkinoiden tarpeisiin nuorisotakuun tavoitteiden saavuttamiseksi;
- AL. ottaa huomioon, että ulkoiset tekijät, kuten kunkin alueen taloudellinen tilanne tai tuotantomalli, vaikuttavat nuorisotakuussa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen;

Johdanto

1. katsoo, että nuorisotakuun on oltava ensiaskel kohti oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa nuorten työelämää koskeviin tarpeisiin; muistuttaa työnantajien velvollisuudesta osallistua prosessiin, jossa nuorille tarjotaan ammatillisen koulutuksen ohjelmia, aloitustyöpaikkoja ja laadukkaita harjoittelupaikkoja;
2. korostaa, ettei laadullinen näkökohta ihmisarvoisen työn tarjoamisesta nuorille saa koskaan vaarantua; painottaa, että työelämän perusnormien ja muiden työelämän laatuun liittyvien normien, jotka koskevat muun muassa työaika, vähimmäispalkkaa, sosiaaliturvaa sekä työterveyttä ja -turvallisuutta, on oltava keskeisessä asemassa toteutetuissa toiminnaissa;
3. toteaa, että EU:n 28 jäsenvaltion välillä on huomattavia eroja taloudellisessa suorituskyvyssä sekä talouskasvun että työllisyyden kasvun suhteen ja että tämä edellyttää päättäväisiä toimia; toteaa, että tietyt jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet täytäntöön tarvittavia rakenneuudistuksia; huomauttaa, että työpaikkoja luovat terve talouspolitiikka sekä työllisyys- ja investointipolitiikat, joista jäsenvaltiot ovat viime

¹ Muita toimenpiteitä ovat syyskuussa 2010 käynnistetty Nuoret liikkeellä -aloite, joulukuussa 2011 käynnistetty Mahdollisuuksia nuorille -aloite ja tammikuussa 2012 perustetut nuorisotyöttömyyttä käsittelevät toimintaryhmät.

kädessä vastuussa; on huolissaan pitkän aikavälin vaikutuksista niiden alueiden taloudelliselle kehitykselle, jotka kärsivät korkeasti koulutettujen aivoviennistä;

4. muistuttaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden on valittava erilaisista ohjelman toteutustavoista (tätä tarkoitusta varten perustettu ohjelma, olemassa olevan toimenpideohjelman erityiset toimintalinjat tai useiden erityisten toimintalinjojen osa); toteaa, että täytäntöönpanon monista vaihtoehdoista johtuen ja saatujen tulosten pohjalta tarvitaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa, jotta tulokset voidaan ottaa huomioon ohjelman myöhemmissä vaiheissa;
5. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 5/2017 todetaan, että on olemassa riski siitä, että EU:n rahoituksella vain korvataan kansallinen rahoitus sen sijaan, että sillä luotaisiin lisäarvoa; muistuttaa, että täydentävyysperiaatteen mukaisesti nuorisotyöllisyysaloitteella pyritään täydentämään kansallista rahoitusta eikä korvaamaan jäsenvaltioiden omia toimintapolitiikkoja ja rahoitusta nuorisotyöttömyyden torjumiseksi; korostaa, että pelkästään nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoilla ei voida eikä koskaan ollut tarkoitukseen toteuttaa tavoitetta tarjota kaikille nuorille laadukas työ-, jatkokoulutus-, oppisopimusta tai harjoittelupaikka neljän kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisesta tai virallisen koulutuksen päättämisestä;
6. tähdentää, että nuorisotyöllisyysaloitteella on kannustettava erityisesti toimintapolitiikkojen uudistuksiin ja parempaan koordinointiin työllisyyden ja koulutuksen aloilla, etenkin niissä jäsenvaltioissa, joissa on korkea nuorisotyöttömyysaste; katsoo, että on pyrittävä varmistamaan, että näissä jäsenvaltioissa omaksutaan nuorisotyöttömyyden torjumiseen yhtenäinen, kattava ja pitkäkestoinen toimintamalli, jolla parannetaan nuorten työllistettävyyttä ja tarjotaan heille parempia näkymiä ja joka johtaa pysyvään työllistymiseen, sen sijaan että sovelletaan (nykyisiä) hajanaisia toimintapolitiikkoja; pitää nuorisotyöllisyysaloitetta ja nuorisotakuuta tehokkaina välineinä kaikkein marginalisoituneimpien nuorten sosiaalisen syrjäytymisen torjumisessa; katsoo, että on tärkeää pyrkiä saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet työllisyyden, koulun keskeyttämisen ja sosiaalisen syrjäytymisen alalla;
7. muistuttaa, että nuorisotakuun perustamisesta annetun neuvoston suosituksen mukaisesti nuorisotakuujärjestelmät on laadittava seuraavien kuuden suuntaviivan pohjalta: kumppanuuspohjaisten toimintamallien kehittäminen, varhainen puuttuminen ja aktivointi, työmarkkinoille integroitumista tukevat toimenpiteet, unionin rahastojen käyttö, järjestelmien arviointi ja jatkuva parantaminen ja niiden ripeä toteuttaminen¹. korostaa, että arviointikertomusten mukaan vain hyvin harvat jäsenvaltiot ovat toimittaneet tietoja ja kattavia arviointeja näistä näkökohdista;
8. korostaa, että olisi panostettava enemmän maiden sisäiseen ja rajatylittävään liikkuvuuteen, jotta voitaisiin vähentää nuorisotyöttömyyttä ja puuttua osaamisen kohtaanto-ongelmaan; kehottaa sovittamaan työpaikkojen tarjontaa ja taitoja paremmin yhteen kysynnän kanssa helpottamalla liikkuvuutta alueiden, myös rajatylittävien

¹ EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1.

alueiden, välillä; toteaa, että jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota parempien yhteyksien luomiseen koulutusjärjestelmien ja työmarkkinoiden välille rajatylittävillä alueilla esimerkiksi edistämällä naapurimaiden kielten opetusta;

9. muistuttaa, että korkean nuorisotyöttömyysasteen syitä ovat maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutukset työmarkkinoihin, koulunkäynnin ennen aikainen keskeytys ilman riittävää pätevyyttä, tarvittavan osaamisen ja työkokemuksen puuttuminen, epävarmojen lyhytaikaisten työsuhteiden ja niitä seuraavien työttömyysjaksojen yleistymisen, rajalliset koulutusmahdollisuudet sekä riittämättömät tai huonosti soveltuvat aktiiviset työvoimapolitiittiset ohjelmat;
10. katsoo, että nuorisotyöllisyysaloitteen seuranta on tuettava luotettavilla tiedoilla; katsoo, että saatavilla olevien tietojen ja tulosten seuranta on tällä hetkellä riittämätöntä, jotta voitaisiin arvioida kokonaisuudessaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa ja tuloksia EU:n tärkeimpänä nuorisotakuujärjestelmien rahoitusvälineenä, mikä johtuu etenkin jäsenvaltioiden toimenpideohjelmien käynnistämisen viivästyisestä ja siitä, että niiden täytäntöönpanossa ollaan vasta melko alkuvaiheessa; korostaa tarvetta säilyttää nuorisotyöllisyys yhtenä EU:n toiminnan painopisteistä; on kuitenkin huolissaan tilintarkastustuomioistuimen äskeisen kertomuksen havainnoista, jotka koskevat nuorisotyöllisyysaloitteen ja nuorisotakuun vaikutuksia nuorisotyöttömyyden torjumiseen tarkoitettuina unionin toimintapolitiikkoina, vaikka toteakin kertomuksen olleen alueellisesti ja ajallisesti rajallinen;
11. katsoo, että jotta nuorisotyöllisyyden elvyttämistä koskeva strategia olisi todella tehokas, olisi käytävä keskusteluja sidosryhmien kanssa, otettava huomioon alueellinen tilanne, jossa strategiaa on tarkoitus soveltaa, ja varmistettava kohdennettu koulutus, jolla pystytään vastaamaan yritysten tarpeisiin ja sovittamaan ne yhteen nuorten toiveiden ja taitojen kanssa; korostaa, että tällä strategialla olisi taattava laadukas koulutus ja täysi avoimuus koulutuslaitoksille osoitettujen varojen suhteen myös näiden varojen käytön tiiviin seurannan avulla;
12. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ovat antaneet sitoumuksensa vain neuvoston suosituksen kautta, joka ei ole sitova väline; huomauttaa, että monissa jäsenvaltioissa nuorisotakuun tavoitteita ei ole vielä läheskään saavutettu;

Pyritään saavuttamaan kaikkein syrjäytyneimmät nuoret

13. panee merkille, että vammaiset nuoret ovat vaarassa jäädä sekä nuorisotyöllisyysaloitteen että nuorisotakuun soveltamisalan ulkopuolelle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita mukauttamaan toimenpideohjelmiaan, jotta varmistetaan, että kaikki vammaiset nuoret voivat tosiasiallisesti osallistua nuorisotyöllisyysaloitteesta ja nuorisotakuusta tuettaviin toimenpiteisiin, ja tarjoamaan vammaisille nuorille yhtäläiset osallistumismahdollisuudet sekä vastaamaan yksilöllisiin tarpeisiin;
14. korostaa, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista nuorista huolehtiminen edellyttää tehokkaita ja pitkäkestoisia toimia kansallisilta viranomaisilta sekä eri alojen yhteistyötä, sillä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret ovat heterogeeninen ryhmä ja heillä on erilaisia tarpeita ja taitoja; korostaa sen vuoksi tarvetta saada tarkkoja ja kattavia tietoja kaikista työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista nuorista, jotta heidät voidaan rekisteröidä ja saavuttaa tehokkaammin, sillä

tarkemmin, myös alueittain, eriteltyjen tietojen avulla voitaisiin määrittää, mihin ryhmiin toimia olisi kohdennettava ja miten työllisyysaloitteet voitaisiin räätälöidä paremmin edunsaajille sopiviksi;

15. katsoo, ettei nuorisotyöttömyyden syitä voida rajata vain osaamisen kohtaanto-ongelmaan, koska sen syyt liittyvät muun muassa teollisuustoiminnan vähenemisestä Euroopassa, ulkoistamisesta ja keinottelusta johtuvaan uusien työpaikkojen puuttumiseen, ja katsoo, että tilanne on pahentunut kriisin ja säästötoimenpiteiden seurauksena; katsoo, että nuorisotyöttömyyden ongelma voidaan ratkaista ainoastaan koulutuksen avulla;
16. katsoo, etteivät nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite voi korvata makrotaloudellisia eivätkä muita nuorisotyöllisyyden edistämiseksi käytettäviä toimintapoliittisia välineitä; toteaa lisäksi, että nuorisotakuun täytäntöönpanon ja vaikutusten arvioimiseksi on tärkeää ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaiset makrotaloudelliset olosuhteet ja talousarviontilanteet; katsoo, että jos nuorisotakuun kesto halutaan jatkaa, on sen rakennetta uudistettava pitkällä aikavälillä; korostaa selkeää tarvetta tehostaa koordinoitua eri jäsenvaltioiden välillä;
17. kannattaa sellaisten keskitettyjen asiointipisteiden kehittämistä, joilla voidaan varmistaa, että kaikki palvelut ja ohjeet ovat helposti ja maksuttomasti nuorten käytettävissä ja saatavilla yhdessä paikassa;
18. on huolissaan ensimmäisistä havainnoista, jotka osoittavat, että on parannettava kaikkien työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten rekisteröintiä ja heidän saavuttamistaan, erityisesti kun kyseessä ovat työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret, jotka eivät itse hae aktiivisesti töitä tai joilla on vaikeuksia päästä takaisin työmarkkinoille; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan asianmukaisia räätälöityjä palveluntarjonnan strategioita, joilla pyritään saavuttamaan kaikki työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret, ja noudattamaan yhtenäistä toimintamallia, jolla tarjotaan yksilöllisempää tukea ja palveluja useita esteitä kohtaavien nuorten tukemiseksi; vaatii jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota sellaisiin työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleviin nuoriin, jotka ovat muita heikommassa asemassa, ja karsimaan heitä kohtaan tunnetut epäluulot ja kielteiset asenteet;
19. korostaa tarvetta laatia toimenpiteet paikallisiin tarpeisiin soveltuviksi niiden vaikutusten lisäämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan maaseutualueilla erityisiä nuorisotyöllisyystoimia;
20. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan pikaisesti nykyisiä nuorille – etenkin niille ryhmille, joilla on eniten vaikeuksia päästä työmarkkinoille – tarkoitettuja tukiohjelmiä koskevaa viestintää sellaisten tiedotuskampanjoiden avulla, joissa käytetään sekä perinteisiä että nykyaikaisia viestintäkanavia, kuten sosiaalista mediaa;

Varmistetaan nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa tehtävien tarjousten laatu

21. panee merkille kehotuksen määritellä, mitä nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa tehtävän ”laadukkaan tarjouksen” tulisi olla; korostaa tarvetta laatia kattava ja yhteisesti sovittu määritelmä, jossa voitaisiin ottaa huomioon komission, ILO:n ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa yhteistyössä työllisyyskomiteassa tehty työ;

huomauttaa, että laadukas tarjous on moniulotteinen toimenpide, jonka seurauksena osallistujat saavat osaamistaan kehittämällä pysyvän työpaikan, jossa heidän taitonsa vastaa työnantajien tarpeita; katsoo, että sen tulisi vastata osallistujien pätevyystasoa ja profiilia ja siinä tulisi ottaa huomioon työvoiman kysyntä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että osallistujiin sovelletaan asiaankuuluvaa sosiaaliturvaa, työoloja koskevia sääntöjä ja palkkatasoa; kehottaa kiinnittämään huomiota laatuvaatimuksiin, jotka mainittiin komission vuonna 2015 julkaisemissa nuorisotyöllisyysaloitteen arviointiohjeissa, joissa määritetään työpaikkojen laadun arviointiin soveltuvina indikaattoreina työtarjousten ominaisuudet, niiden ja osallistujan tarpeiden vastaavuus, tarjousten tuottamat tulokset työmarkkinoilla ja niiden tarjousten osuus, joita ei ole hyväksytty tai jotka on hylätty enneaikaisesti;

22. muistuttaa, että ILO:n määritelmän mukaan ihmisarvoisella työllä tarkoitetaan tuottavaa työtä, joka tarjoaa kohtuullisen toimeentulon, turvallisen työympäristön, sosiaaliturvan ja paremmat mahdollisuudet henkilökohtaiseen kehitykseen ja sosiaaliseen integroitumiseen ja johon kuuluu henkilöiden vapaus ilmaista huolensa, järjestäytyä ja osallistua päätöksiin, jotka koskevat heidän elämäänsä, yhtäläiset mahdollisuudet sekä kaikkien naisten ja miesten yhtäläinen kohtelu; toteaa, että tämä vähimmäisnormi ei edelleenkään täyty työelämässä nuorten osalta;
23. katsoo, että myös nuoret olisi otettava mukaan tarjousten laadun seurantaan;
24. korostaa, että laadukasta harjoittelupaikkaa koskevan sopimuksen on täytettävä laatuvaatimukset, joihin sisältyvät seuraavat takuut: harjoittelujaksosta on tehtävä kirjallinen sopimus, jossa esitetään avoimesti sopimuspuolten oikeudet ja velvollisuudet sekä määritellään konkreettiset tavoitteet ja laadukkaan harjoittelun pääpiirteet, on nimettävä mentori tai valvoja, joka arvioi harjoittelijan suoritusta harjoittelun päätteeksi, harjoittelujaksolla on oltava tietty kesto, samalle työnantajalle tehtäville harjoittelujaksoille on määritettävä enimmäiskesto ja sopimuksessa on oltava selvät määräykset sosiaaliturvajärjestelmien kattavuudesta sekä maksettavasta korvauksesta;
25. kannustaa jäsenvaltioita asteittain päivittämään ja tarkistamaan nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettavia toimenpideohjelmiaan yhdessä työmarkkinaosapuolten ja nuorisojärjestöjen kanssa, jotta ohjelmien toimia voidaan mukauttaa nuorten ja työmarkkinoiden todellisten tarpeiden perusteella;
26. korostaa, että sen määrittäminen, onko nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat käytetty hyvin ja onko nuorisotyöllisyysaloitteen perimmäinen tavoite auttaa työttömiä nuoria saamaan pysyvä työpaikka saavutettu, on mahdollista vain, jos toimia seurataan tiiviisti ja avoimesti luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen avulla ja jos niitä jäsenvaltioita, joissa edistymistä ei ole tapahtunut, tuetaan kunnianhimoisemmin; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan kiireellisesti seurantaa, raportointia ja tietojen laatua ja takaamaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa koskevien luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen ja lukujen keräämisen ja niiden asettamisen saataville ajoissa ja useammin kuin ESR-asetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisessa vuotuisessa raportointivelvoitteessa edellytetään; kehottaa komissiota tarkistamaan tiedonkeruuta koskevia ohjeitaan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti, jotta tulosten liioittelun riski olisi mahdollisimman vähäinen;

27. panee merkille jäsenvaltioiden nuorisotyöllisyysaloitteen nojalla laatimat ehdotukset erityyppisiksi ohjelmiksi; katsoo, että joissakin jäsenvaltioissa kansallisen sääntelyn tavoitteet ja toimintamallit ovat olleet epämääräisiä, sääntelyn sanamuoto on ollut epäselvää ja se on tarjonnut vähän vaihtoehtoja työllisyyden parantamiseksi; katsoo, että huomattava harkinnanvara ja selkeiden valvontamekanismien puuttuminen ovat johtaneet joissakin tapauksissa siihen, että työpaikkoja on korvattu nuorisotyöllisyysaloitteen piiriin kuuluvilla tarjouksilla;
28. on huolissaan tiedoista, joiden mukaan nuorisotyöllisyysaloitteesta rahoitettavia toimenpiteitä käytetään epäasianmukaisesti esimerkiksi siten, että nuorille suoritettavissa maksuissa on viivästyksiä tai harjoittelupaikkoja käytetään väärin, esimerkiksi perustamalla niitä liikaa; haluaa torjua tällaisia käytäntöjä; katsoo, että mahdollinen nuorisotakuun toistuva käyttöön ottaminen ei saa olla vastoin työmarkkinoille aktivoimisen henkeä ja pysyvän työllistymisen tavoitetta;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään, vaihtamaan ja tekemään tunnetuksi parhaita käytäntöjä, joilla pyritään vastavuoroiseen oppimiseen toimintapolitiikoista ja tosiasioihin perustuvien toimintapolitiikkojen suunnitteluun ja täytäntöönpanoon; korostaa, että muutokset työmarkkinoilla ja talouden digitalisoituminen edellyttävät uusia toimintamalleja nuorisotyöllisyyden alalla; toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteella on pyrittävä vähentämään nuorisotyöttömyyttä tehokkain keinoin eikä siinä pitäisi vain käyttää vanhoja ja tehottomia työllisyyspoliittisia toimia;
30. muistuttaa, että neuvoston suosituksessa nuorisotakuun perustamisesta kumppanuspohjaisia toimintamalleja pidetään ratkaisevan tärkeinä nuorisotakuujärjestelmien toteuttamisessa ja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten saavuttamisessa; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan kumppanuspohjaista toimintamallia ja aktiivisesti määrittämään ja ottamaan mukaan asiaankuuluvat sidosryhmät sekä tekemään nuorisotakuuta paremmin tunnetuksi yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja pienten perheyriyten parissa; korostaa, että niissä jäsenvaltioissa kerätyt tiedot, jotka olivat jo toteuttaneet nuorisotakuun kaltaista toimintaa ennen ohjelman käyttöönottoa, osoittavat, että onnistunut toimintatapa sidosryhmien suhteen on ratkaisevaa onnistuneen täytäntöönpanon kannalta;
31. korostaa nuorisojärjestöjen tärkeää tehtävää välittäjinä nuorten ja julkisten työvoimapalvelujen välillä; kannustaa näin ollen jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä nuorisojärjestöjen kanssa kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti nuorisotyöllisyysaloitetta koskevassa viestinnässä, sen suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa;
32. korostaa osaavien ja uudenaikaisten julkisten työvoimapalvelujen merkitystä räätälöityjen palvelujen tarjoamisessa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille; kehottaa jäsenvaltioita nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon yhteydessä koordinoimaan paremmin julkisia työvoimapalvelujaan EU:n tasolla Euroopan laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston puitteissa; kannustaa kehittämään lisää synergiaa julkisten ja yksityisten työnantajien, yritysten ja koulutusjärjestelmien välillä; kannustaa sähköisen hallinnon laaja-alaiseen käyttöön byrokratian vähentämiseksi;

33. kehottaa komissiota laatimaan maakohtaisen arvion nuorisotakuun tehokkaasta täytäntöönpanosta kullekin jäsenvaltiolle aiheutuvista vuosittaisista kustannuksista ja ottamaan tässä huomioon ILO:n arvion;
34. korostaa, että on tärkeää lisätä nuorisotakuun puitteissa tarjolla olevien harjoittelupaikkojen määrää, sillä niiden osuus tähän mennessä hyväksytyistä tarjouksista on vain 4,1 prosenttia;

Loppuhuomautukset

35. korostaa tarvetta kehittää strategia, jolla nuorisotyöllisyysaloite muutetaan kriisintorjuntavälineestä pysyvämmäksi EU:n rahoitusvälineeksi, jolla torjutaan nuorisotyöttömyyttä vuoden 2020 jälkeen ja varmistetaan varojen nopea ja yksinkertainen käyttöönotto ja jolla vahvistetaan vaatimus yhteisrahoituksesta jäsenvaltioiden ensisijaisen vastuun korostamiseksi; toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen kestoä jatkettaessa olisi otettava huomioon tilintarkastustuomioistuimen huomautukset; korostaa, että ohjelman yleinen tavoite on nuorten saaminen pysyvästi työmarkkinoille; korostaa, että on asetettava selkeät ja mitattavissa olevat tavoitteet; painottaa, että näistä osatekijöistä olisi keskusteltava seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä, jotta voidaan varmistaa jatkuvuus, kustannustehokkuus ja lisäarvo;
36. toteaa jälleen tukevansa nuorisotyöllisyysaloitetta; korostaa, että tarvitaan ehdottomasti lisätoimenpiteitä ja jatkuvaa poliittista ja taloudellista sitoutumista nuorisotyöttömyyden torjumiseksi; muistuttaa erityisesti, että on tärkeää varmistaa nuorisotyöllisyysaloitteelle vähintään 700 miljoonan euron määrärahat vuosiksi 2018–2020, kuten monivuotisen rahoituskehityksen tarkistuksessa sovittiin; kehottaa myös osoittamaan riittävät maksumäärärahat, jotta varmistetaan nuorisotyöllisyysaloitteen asianmukainen ja oikea-aikainen täytäntöönpano;
37. korostaa tarvetta parantaa nuorisotyöllisyysaloitteen ja nuorisotakuun puitteissa esitettävien tarjousten laatua ja kehottaa käymään jatkossa keskustelua tuen piiriin hyväksyttävien ikärajoista;
38. katsoo, että nuorisotyöllisyyden laatu- ja puitteiden käyttöön ottamiseksi olisi pyrittävä hyväksymään suositus, jonka oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 292 ja 153 artikla; toteaa, että lisäksi olisi toteutettava erilaisia tiedotustoimenpiteitä, kuten perustettava helpokäyttöinen verkkosivusto, jota päivitetään asiaankuuluvilla tiedoilla harjoittelua koskevista säännöistä eri jäsenvaltioissa;
39. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloite on rahoitusväline, jolla on tarkoitus täydentää jäsenvaltioiden aloitteita korkean nuorisotyöttömyysasteen torjumiseksi, ja että jäsenvaltioilta vaaditaan enemmän ponnisteluja parempien yhteyksien luomiseksi koulutusjärjestelmien ja työmarkkinoiden välille, jotta nuoret saavat pysyvän työpaikan; pitää myönteisinä nykyisiä toimenpiteitä ja toimintapolitiikkoja, joilla pyritään ratkaisemaan olemassa olevia osaamisen kohtaanto-ongelmia; toteaa, että osaamisen hyödyntäminen on edelleen haastavaa kaikkialla Euroopassa, ja pitää näin ollen välttämättömänä, että ammattitaidon kysyntä ja tarjonta sovitetaan paremmin yhteen;

40. katsoo, että nuorisotyöllisyysaloite ja nuorisotakuu ovat ratkaisevan tärkeitä pantaessa täytäntöön Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin sisältyviä seuraavia keskeisiä periaatteita: suositus 1, joka koskee opetusta, koulutusta ja elinikäistä oppimista, suositus 4, joka koskee työllisyyden aktiivista tukemista, suositus 5, joka koskee varmaa ja sopeutuvaa työllisyyttä, suositus 6, joka koskee palkkoja, suositus 8, joka koskee työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja työntekijöiden osallistumista, suositus 10, joka koskee terveellistä, turvallista ja asianmukaista työympäristöä ja tietosuojaa, suositus 12, joka koskee sosiaalista suojelua, suositus 13, joka koskee työttömyysetuuksia, ja suositus 14, joka koskee vähimmäistoimeentuloa;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan yhteisiä toimiaan ILO:n kanssa ja tarjoamaan räätälöityä tietoa sekä vahvistamaan kansallisia valmiuksia toteuttaa ja arvioida nuorisotakuujärjestelmiä seuraavat näkökohdat huomioon ottaen: varmistetaan, että aloite pannaan täytäntöön kattavasti ja kestävästi, parannetaan sen mahdollisuuksia saavuttaa rekisteröimättömät koulutuksen ja työelämän ulkopuolella olevat nuoret ja nuoret, joilla on alhainen koulutustaso, sekä vahvistetaan valmiuksia ja parannetaan tarjousten laatua;
42. toteaa, ettei komissio ole vielä julkaissut jäsenvaltioiden toimittamia lopullisia tietoja, mutta vuoden 2015 lopulla nuorisotyöllisyysaloitteesta tuetun ohjelman suorittaneiden nuorten määrän arvioidaan olevan noin 203 000 eli 4 prosenttia osallistujista; on huolissaan siitä, että joissakin jäsenvaltioissa suuri määrä nuorisotyöllisyysaloitteeseen osallistujista ei ole suorittanut ohjelmaa loppuun; katsoo, että on tärkeää vahvistaa kannustimia sen varmistamiseksi, että nuoret pitävät nuorisotyöllisyysaloitetta hyödyllisenä;
43. muistuttaa, että nuorisotyöllisyysaloitteesta olisi tuettava taloudellisesti toimenpiteitä, joilla edistetään työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten pääsyä työmarkkinoille, mukaan lukien pääsyä palkattuun harjoittelu- tai oppisopimuspaikkaan, mutta sillä ei pitäisi korvata varsinaista ansiotyötä;
44. ehdottaa, että perustetaan EU:n vihjepuhelin nuorten oikeuksien loukkaamisen torjumiseksi, jotta nuoret voivat ilmoittaa suoraan komissiolle kaikista kielteisistä kokemuksistaan heidän osallistuessaan nuorisotyöllisyysaloitteesta ja nuorisotakuusta tuettaviin toimenpiteisiin, ja mahdollistetaan näin tietojen keruu ja EU:n rahoittamien toimien toteutukseen liittyviä mahdollisia väärinkäytöksiä koskevien ilmoitusten tutkinta;
45. suhtautuu myönteisesti puheenjohtaja Junckerin puheeseen unionin tilasta vuonna 2017 liitettyyn aiekirjeeseen sisältyvään viittaukseen ehdotuksesta Euroopan työvoimaviranomaisen perustamisesta, jotta voitaisiin tehostaa työmarkkinaviranomaisten yhteistyötä kaikilla tasoilla ja parantaa rajatylittävien tilanteiden hallinnointia, samoin kuin muihin oikeudenmukaista liikkuvuutta tukeviin aloitteisiin;
46. panee merkille, että nuorisotyöllisyysaloite on onnistunut nuorisotyöttömyyden vähentämisessä ja erityisesti sukupuolten tasapuolisen osallistumisen varmistamisessa, sillä aloitteen kautta tukea saaneista noin 48 prosenttia on miehiä ja 52 prosenttia naisia;

47. kehottaa panemaan nuorisotyöllisyysaloitteen yhteydessä täysimääräisesti täytäntöön sekä direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista että direktiivin 2010/41/EU miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin;
48. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi ehdotettava myönteisiä toimenpiteitä, joilla taataan, että nuoret naiset ja tytöt saavat laadukkaita työpaikkatarjouksia eivätkä työllisty tai juutu epävarmoihin, alipalkattuihin ja tilapäisiin työsuhteisiin, joissa työntekijällä on vain vähän tai ei lainkaan oikeuksia;
49. kehottaa jäsenvaltioita kokoamaan sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja, jotta komissio voi aloittaa vaikutustenarvioinnin nuorisotyöllisyysaloitteesta ja sen vaikutuksesta sukupuolten tasapuoliseen osallistumiseen, jotta voidaan tehdä aloitteen täytäntöönpanoa koskeva perusteellinen arviointi ja analyysi;
50. kehottaa jäsenvaltioita etsimään keinoja, joilla tuetaan nuorten naisten paluuta työmarkkinoille tai koulutukseen varmistamalla tasa-arvoiset mahdollisuudet työhön pääsyssä, urakehityksessä ja työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisessa sekä lasten ja aikuisten hoitopalvelujen saatavuus ja edistämällä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen noudattamista;
51. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan, jotta voidaan parantaa koulutusjärjestelmissä toteutettavia toimia niiden nuorten suojelemiseksi, jotka ovat vaarassa jäädä työelämän tai koulutuksen ulkopuolelle;
52. panee huolestuneena merkille viimeisimmät arviointikertomukset¹, joista käy ilmi, että nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon ensimmäisessä vaiheessa keskityttiin enimmäkseen korkeasti koulutettuihin työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleviin nuoriin eikä vähän koulutettuihin ja julkisten työvoimapalvelujen rekisterien ulkopuolella oleviin nuoriin, jotka eivät hae aktiivisesti töitä;
53. kehottaa siksi jäsenvaltioita käsittelemään tätä vakavaa puutetta nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanossa ja kehittämään muun muassa erityisiä seurantatoimia, jotta voidaan panna täytäntöön enemmän näyttöön perustuvia, tehokkaita ja jatkuvia nuorisopolitiikkatoimia;
54. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan lainsäädännössään, että kaikki nuorisotyöllisyysaloitteen kohdeikäryhmään kuuluvat nuoret voivat rekisteröityä ja heillä on tosiasiallinen mahdollisuus osallistua aloitteeseen²;

¹ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 5/2017 nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta, komission työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston loppuraportti nuorisotyöllisyysaloitteen ensimmäisistä tuloksista (kesäkuu 2016), komission tiedonanto nuorisotakuusta ja nuorisotyöllisyysaloitteesta kolmen vuoden kuluttua (COM(2016)0646) (4. lokakuuta 2016), parlamentin talousarvioasioiden politiikkayksikön selvitys ”Youth Employment Initiative: European Implementation Assessment” (kesäkuu 2016).

² Eräiden maiden lainsäädännössä pidetään joitakin nuoria, erityisesti vaikeasti vammaisia nuoria, ”työhön kykenemättöminä”. He eivät voi rekisteröityä julkisiin työvoimapalveluihin eivätkä näin ollen osallistua nuorisotyöllisyysaloitteeseen.

55. tuo esille, että avointen markkinoiden harjoittelupaikkatarjoustensa sääntelyssä on puutteita työhönoton, keston ja tunnustamisen avoimuuden osalta, ja huomauttaa, että vain harvat jäsenvaltiot ovat asettaneet vähimmäislaatuksia, joita voitaisiin käyttää myös nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen seurannassa;
56. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen kautta tehdyt investoinnit unionin talousarviosta ovat olleet vaikuttavia ja nopeuttaneet nuorten työmahdollisuuksien lisääntymistä; katsoo, että nuorisotyöllisyysaloitteella on selkeä EU:n lisäarvo, sillä monia nuorten työllistämistä ei olisi voitu toteuttaa ilman EU:n sitoumusta;
57. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen alkuperäiset määrärahat monivuotisessa rahoituskehityksessä 2014–2020 olivat 6,4 miljardia euroa, josta 3,2 miljardia euroa sitä koskevasta budjettikohdasta ja saman suuruinen osuus ESR:stä;
58. toteaa, että monivuotisen rahoituskehityksen tarkistuksessa annettiin poliittinen hyväksyntä 1,2 miljardin euron lisäykselle nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoihin vuosiksi 2017–2020 ja että sille on tarkoitus osoittaa saman verran varoja ESR:stä; korostaa kuitenkin, että ohjelmalle osoitettavien määrärahojen lopullinen määrä vahvistetaan tulevissa vuotuisissa talousarviomenettelyissä;
59. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin vaatimuksesta varainhoitovuoden 2018 talousarviota koskevan sovittelun tuloksena nuorisotyöllisyysaloitteen alkuperäisiin erityismäärärahoihin lisättiin 116,7 miljoonaa euroa uusia määrärahoja, jolloin niiden kokonaismäärä nousee 350 miljoonaan euroon vuonna 2018; panee merkille komission yksipuolisen sitoumuksen ehdottaa nuorisotyöllisyysaloitteen rahoituksen lisäämistä edelleen lisätalousarvion kautta edellyttäen, että aloitteessa pystytään hyödyntämään tämä lisä;
60. katsoo, että nuorisotyöllisyysaloitteen kokonaistalousarvio ei riitä kattamaan todellisia tarpeita ja tarvittavia resursseja, joilla voitaisiin varmistaa, että ohjelma saavuttaa tavoitteensa; muistuttaa, että tuki on tavoittanut keskimäärin vain 42 prosenttia työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista nuorista ja joissakin jäsenvaltioissa osuus on jäänyt alle 20 prosentin; kehottaa sen vuoksi lisäämään merkittävästi nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja kehottaa jäsenvaltioita varaamaan rahoitusta nuorisotyöllisyysjärjestelmille omista talousarvioistaan;
61. kehottaa komissiota varmistamaan nuorisotyöllisyyteen tehtävien investointien johdonmukaisuuden kannustamalla synergioihin käytettävissä olevien lähteiden välillä ja laatimalla yhtenäiset säännöt sisältävä kattava opas, jotta vaikutuksia, synergioita, vaikuttavuutta ja yksinkertaistamista olisi mahdollista tehostaa paikan päällä toteutettavissa toimituksissa; muistuttaa, että on ensisijaisen tärkeää vähentää hallintoviranomaisiin kohdistuvaa hallinnollista rasitetta; korostaa nuorisotakuujärjestelmien rahoitusta koskevien maakohtaisten raporttien merkitystä ja toteaa, että niillä seurataan myös kansallisten talousarvioiden ja unionin talousarvion synergiavaikutuksia; korostaa lisäksi tarvetta parantaa koordinoitua ja tiivistää yhteistyötä prosessin keskeisten sidosryhmien välillä;
62. kehottaa komissiota parantamaan vuoden 2020 jälkeisten nuorisotyöllisyysinvestointien suunnittelua soveltamalla kaikilta osin ERI-rahastojen suunnittelussa käytettävää

menettelyä, jossa rahoitus perustuu kattavaan alustavaan suunnitelmaan ja kumppanuussopimuksia edeltävään ennakoarviointiin; katsoo, että tällainen lähestymistapa lisää EU:n varojen vaikuttavuutta; panee merkille nuorisotyöllisyysaloitteen menestyksekkään täytäntöönpanon jäsenvaltioissa, joissa toteutettiin nimenomaan siihen liittyviä toimenpideohjelmia ja kansallisista ja alueellisista talousarvioista saadut määrärahat olivat huomattavia;

63. kehottaa lisäksi komissiota muuttamaan nykyistä arviointimekanismia, niin että keskitytään yhtenäisiin tulosperusteisiin ja tuloksellisuuden tarkastuksiin vuotuisen ja lopullisen raportointiprosessin yhteydessä, jotta voidaan paremmin seurata EU:n rahoitusosuuden vaikutusta; kehottaa soveltamaan EU:n laajuisesti indikaattoreita, kuten niiden nuorisotyöllisyysaloitteeseen osallistuneiden osuus, jotka siirtyivät yleisille työmarkkinoille EU:n rahoittamien toimien tuloksena;
64. painottaa kuitenkin, että suunnittelun ja raportoinnin uudistaminen ei saisi viivästyttää talousarvion toteutusta eikä aiheuttaa liiallista hallinnollista rasitetta hallintoviranomaisille eikä etenkin lopullisille edunsaajille;
65. myöntää, että nykyinen hallinnollinen rasite heikentää EU:n talousarvion investointivalmiuksia, erityisesti sellaisissa nuorisotyöllisyysaloitteiden kaltaisissa välineissä, joiden täytäntöönpanoajanjakso on lyhyt; kehottaa tämän vuoksi virtaviivaistamaan tarjousmenettelyjä ja painottamaan tarjousten nopeampaa valmistelua ja lyhyempiä muutoksenhakumenettelyjä; panee merkille yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön myönteiset vaikutukset nuorisotyöllisyysaloitteen menoihin; kehottaa ottamaan yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot käyttöön EU:n laajuisesti nuorisotyöllisyysaloitteen hankkeissa, jotta voidaan vähentää merkittävästi byrokratiaa ja nopeuttaa talousarvion toteutusta;
66. korostaa, että kaikista ERI-rahastoista nuorisotyöllisyysaloite suoriutuu tällä hetkellä parhaiten rahoituksen toteutuksessa;
67. pitää myönteisenä, että nuorisotyöllisyysaloitteen toimenpiteillä on tuettu yli 1,6:ta miljoonaa nuorta ja että niiden ansiosta jäsenvaltiot ovat vakiinnuttaneet toimintaa yli neljän miljardin euron edestä;
68. toteaa, että puutteelliset tiedot järjestelmän täytäntöönpanosta jäsenvaltiossa aiheutuvista kustannuksista voivat saada aikaan sen, että järjestelmän täytäntöönpanoon ja sen tavoitteiden saavuttamiseen varattava rahoitus on riittämätön; kehottaa jäsenvaltioita tekemään ennakkoanalyysin ja laatimaan yleiskatsauksen nuorisotakuun täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista;
69. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet vähemmän byrokraattisten ja enemmän ajan tasalla olevien seurantajärjestelmien kehittämiseksi nuorisotyöllisyysaloitteen jäljellä olevaa rahoitusta varten;
70. kehottaa keskittymään nuorisotyöllisyysaloitteesta saatuihin tuloksiin määrittelemällä konkreettisia indikaattoreita, jotka koskevat aloitteen avulla perustettuja uusia palveluja ja työvoimapolitiittisia tukitoimenpiteitä jäsenvaltioissa sekä tarjottujen vakinaisten työsopimusten määrää;

71. katsoo aloitteen vaikuttavuuden arvioinnin kannalta tarpeelliseksi arvioida kaikki sen osa-alueet, myös sitä, miten malli tarjoaa rahoille vastinetta; panee merkille edellä mainitut ILO:n ja Eurofoundin antamat ennakoarviot ja pyytää komissiota vahvistamaan nämä ennusteet tai päivittämään niitä;
72. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan realistisia ja saavutettavissa olevia päämääriä, arvioimaan eroja, analysoimaan markkinoita ennen järjestelmien käyttöönottoa sekä parantamaan valvonta- ja ilmoitusjärjestelmiä;
 - o
 - o o
73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Johdanto

Vuonna 2008 alkanut rahoitus- ja talouskriisi johti työttömyyden jyrkkään kasvuun. Erityisen paljon siitä kärsivät nuoret, jotka usein joko etsivät ensimmäistä työpaikkaansa, oli palkattu tilapäisellä työsopimuksella tai menettivät työpaikkansa ensimmäisinä, koska olivat viimeksi tulleita. Nuorisotyöttömyys nousi 15 prosentista vuonna 2008 aina 24 prosenttiin vuoden 2013 alussa, ja näiden keskimääräisten lukujen taakse kätkeytyy valtavia eroja jäsenvaltioiden ja alueiden välillä. Vuonna 2013 nuorisotyöttömyys pysytteli lähellä 10:tä prosenttia Saksassa, Itävallassa ja Alankomaissa mutta oli lähellä 40:tä prosenttia tai jopa ylitti sen Italiassa, Espanjassa, Kroatiassa ja Kreikassa. Sen lisäksi kriisi lisäsi nuorten syrjäytymistä työmarkkinoilta, sillä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten määrä nousi 7,3 miljoonaan vuonna 2013 (13 prosenttia kaikista 15–24-vuotiaista).

Tässä tilanteessa – komission ehdotuksen jälkeen ja kun parlamentti oli toistuvasti kehottanut sitä toimimaan – neuvosto perusti 22. huhtikuuta 2013 neuvoston suosituksella nuorisotakuun, jossa jäsenvaltiot sitoutuivat siihen, että nuorille tarjotaan laadukas työ-, jatkokoulutus-, oppisopimus- tai harjoittelupaikka neljän kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisesta tai virallisen koulutuksen päättämisestä. Samanaikaisesti helmikuussa 2013 Eurooppa-neuvosto sopi perustavansa nuorisotyöllisyysaloitteen, joka on yhteydessä Euroopan sosiaalirahastoon (ESR), EU:n tärkeimpänä talousarviovälineenä jäsenvaltioiden sellaisten alueiden auttamiseksi, joilla nuorisotyöttömyysaste on erityisen korkea, erityisesti ottamalla käyttöön nuorisotakuujärjestelmiä.

Nuorisotyöllisyysaloitteelle myönnettiin ohjelmakaudella 2014–2020 määrärahoja 6,4 miljardia euroa, josta 3,2 miljardia euroa tulee EU:n talousarvion uudesta, erityisestä budjettikohdasta ja 3,2 miljardia euroa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) kansallisista määrärahoista. Koska nuorisotyöttömyyden torjunta haluttiin aloittaa ripeästi, nuorisotyöllisyysaloitteen maksusitoumusmäärärahat osoitettiin etupainotteisesti vuosille 2014 ja 2015.

Nuorisotyöllisyysaloitteesta voivat saada määrärahoja alueet, joiden nuorisotyöttömyysaste oli 15–24-vuotiaiden osalta yli 25 prosenttia, ja jäsenvaltiot, joiden nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia ja joissa se oli noussut yli 30 prosenttia vuonna 2012. Nuorisotakuu on EU:n laajuinen sitoumus mutta nuorisotyöllisyysaloite on kohdennettu vain niille jäsenvaltioille ja alueille, joissa nuorisotyöttömyysaste on erityisen korkea. Jäsenvaltioista 20 on osittain tai kokonaan tukikelpoisia. Nuorisotyöllisyysaloite pyritään kohdentamaan enintään 24-vuotiaisiin työttömiin nuoriin, mutta jäsenvaltioilla on mahdollisuus (jota kymmenen niistä onkin käyttänyt) nostaa ikäraja aina 29 ikävuoteen.

Tämän toteutusta käsittelevän mietinnön tavoitteena on arvioida nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa EU:n tärkeimpänä rahoitusvälineenä nuorisotakuussa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi sekä esittää toimintapoliittisia suosituksia, kuinka parantaa sen toimintaa tulevaisuudessa, sekä ottaa oppia aloitteen käynnistämistä seuranneen kolmen ensimmäisen vuoden aikana saaduista kokemuksista ja kerätyistä tiedoista.

Tätä mietintöä valmistellessaan esittelijä perusti päätelmänsä erityisesti seuraaviin asiakirjoihin: 4. lokakuuta 2016 annettu komission tiedonanto ”Nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kolmen vuoden jälkeen”¹, tilintarkastustuomioistuimen asiaa koskevat erityiskertomukset, parlamentin politiikkayksikköjen tilaamat tutkimukset, EPRS:n sisäisesti laatima täytäntöönpanoarviointi ja neuvoston työllisyyskomitean raportit. Mietintöä laatiessaan esittelijä on tavannut eri sidosryhmiä, muun muassa nuorten edustajia, työmarkkinaosapuolia, akateemisia asiantuntijoita ja nuorisotyöllisyysaloitteen/nuorisotakuun toteuttamiseen osallistuneita kansallisia viranomaisia. Hän on myös tehnyt asian tiimoilta matkoja, muun muassa tiedonhankintamatkan Sloveniaan ja Kroatiaan.

Havainnot

Nuorisotyöttömyyden kasvaessa nopeasti nuorisotyöllisyysaloitteen tärkein tavoite oli pystyä ottamaan nopeasti käyttöön varoja seuduilla, joilla tilanne oli vaikein. Nopean käynnistämisen helpottamiseksi nuorisotyöllisyysaloitteen hankkeet olivat tukikelpoisia 1. syyskuuta 2013 alkaen ja määrärahoja myönnettiin etupainotteisesti vuosille 2014 ja 2015. Komissio totesi, että täytäntöönpano ei toteutunut odotusten mukaisessa vauhdissa ja ehdotti helmikuussa 2015 ennakkorahoituksen osuuden nostamista 1–1,5 prosentista 30 prosenttiin, millä vapautettiin miljardi euroa välitöntä rahoitusta varten. Tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen mukaan varojen nopea käyttöönotto toteutui vain viidessä jäsenvaltiossa (Kreikassa, Italiassa, Ranskassa, Portugalissa ja Espanjassa). Toimintalinjojen laatiminen ja täytäntöönpano, sidosryhmien löytäminen kumppanuuksia varten ja muut edeltävät toimet veivät toisinaan oletettua enemmän aikaa, ja useat jäsenvaltiot nimittivät myöhässä menojen maksamiseen tarvittavat viranomaiset.

Nuorisotyöllisyysaloitteen ja nuorisotakuun päätavoite on saavuttaa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret, vaikka he eivät hakisikaan aktiivisesti töitä. Tähän mennessä saatavilla olevien arvioiden mukaan jäsenvaltioilla on vaikeuksia löytää työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret (erityisesti nuoret, jotka eivät itse hae aktiivisesti töitä) ja kohdistaa toimensa näihin, minkä vuoksi ne saattavat kohdistaa toimensa sellaisiin nuoriin työttömiin, jotka ovat näkyvämpiä ja helpommin integroitavissa työmarkkinoille. Tilintarkastustuomioistuimen viimeisimmässä kertomuksessa, joka perustuu tuloksellisuuden tarkastukseen seitsemässä jäsenvaltiossa (nuorisotyöllisyysaloitteen osalta viidessä), tuodaan esille vahvoja epäilyksiä strategioista nuorisotyöllisyysaloitteen kohdeväestön määrittämiseksi. Se havaitsi niiden olleen pinnallisia ja yleisluontoisia.

Nuorisotakuun yleistavoite on saada työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret pysyvästi työmarkkinoille, ja siihen pyritään tarjoamalla yksilöllistä lähestymistapaa, jonka olisi johdettava laadukkaaseen tarjoukseen ja parannettava nuorten työllistettävyyttä, sekä laajemmassa mielessä ihannetapauksessa ratkaisemalla osaamisen kohtaanto-ongelma (alueellisilla) työmarkkinoilla. Kaikki nämä edellytykset ovat olennaisia, jotta nuorisotyöllisyysaloitteen rahoitus olisi vaikuttavaa ja tehokasta. Komissio on ilmoittanut, että kaikki hallintoviranomaiset ovat raportoineet käytännöstä laatia yksilöllinen toimintasuunnitelma kullekin nuorisotyöllisyysaloitteen edunsaajalle. Sitä vastoin tilintarkastustuomioistuin raportoi, että ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa on järjestelmällisesti otettu huomioon osaamisen kohtaanto-ongelma. Kaikki (tarkastetut) jäsenvaltiot soveltavat jonkin tyyppistä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten profiilointia käyttäen

¹ COM(2016)0646.

siinä joskus olemassa olevia järjestelmiä, joskus taas uusia. Useat jäsenvaltiot ovat määritelleet, mikä on laadukas tarjous. Aiemmassa tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa suositeltiin, että komission olisi yhdessä työllisyyskomitean kanssa määritettävä vaatimukset laadukkaalle tarjoukselle. Tämä sinällään jo kertoo, että tätä nykyä nuorisotyöllisyysaloitteesta (osittain) rahoitettavien nuorisotakuun tarjousten laatua ei voida taata.

Vuonna 2015 Kansainvälinen työjärjestö arvioi nuorisotakuun täytäntöönpanon kustannukset EU-28:ssa noin 45 miljardiksi euroksi vuotta kohti. On syytä panna merkille, että nuorisotyöllisyysaloitteelle on myönnetty 6,4 miljardin euron määrärahat ohjelmakaudeksi 2014–2020 ja sen tarkoitus on täydentää kansallista rahoitusta, ei korvata sitä. Täytäntöönpanoa koskevien tietojen pohjalta tilintarkastustuomioistuin kuitenkin toteaa, että on olemassa riski siitä, että nuorisotyöllisyysaloite korvaa kansallisen rahoituksen, ja huomauttaa muun muassa, että suurin osa toimenpiteistä, joiden oli määrä saada nuorisotyöllisyysaloitteen rahoitusta, oli jo olemassa ennen nuorisotakuun/nuorisotyöllisyysaloitteen käyttöönottoa. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin toteaa, että on vielä vaikeampaa arvioida nuorisotyöllisyysaloitteen varojen avulla saavutettavaa lisäarvoa, kun toimenpideohjelmissa määritellään vain osittain, minne käytettävissä olevat varat ohjataan.

Kysymykseen siitä, käytetäänkö EU:n nuorisotyöllisyysaloitteen varoja hyvin ja autetaanko niillä tosiaan työmarkkinoilta syrjäytyneitä nuoria löytämään pysyvä työpaikka, voidaan vastata vain, jos toimintaa seurataan tiiviisti ja varmistetaan luotettavien tietojen keruu. Koska nuorisotyöllisyysaloite on yhteydessä ESR:ään, sen menoihin sovelletaan yksityiskohtaisia vaatimuksia toiminnan seurannasta ja jäsenvaltioiden raportoinnista, mukaan luettuna vaatimus laatia indikaattoreita, joilla mitataan välittömiä ja pitkän aikavälin tuloksia. Komissio on antanut lisäksi käytännön ohjeita yhdenmukaisen ja tehokkaan raportoinnin varmistamiseksi. Tilintarkastustuomioistuin esitti otoksensa pohjalta huolestuneisuutensa tietojen (oikea-aikaisesta) saatavuudesta ja laadusta, joita ilman ei ole mahdollista arvioida asianmukaisesti raportoinnin luotettavuutta.

Esittelijän näkemys

Nuorisotyöllisyysaloite perustettiin auttamaan työttömiä nuoria tarjoamalla taloudellista tukea alueille, joilla työttömien ja koulutuksen ja työvoiman ulkopuolella olevien nuorten osuus on poikkeuksellisen korkea. Nuorisotyöttömyydestä on näin tullut EU:n yhteinen poliittinen painopiste, ja sellaisena sen tulisi pysyä jatkossakin.

Jäsenvaltioiden välillä on valtavia eroja nuorisotyöttömyydessä. Niinpä nuorisotyöttömyys on edelleen suuri haaste EU:ssa. Esittelijä katsoo, että meneillään olevat ponnistelut ovat äärimmäisen tärkeitä.

Siitä huolimatta, että nuorisotyöttömyyden torjuminen on ehdoton painopiste ja että siihen käytetään huomattavia määriä EU:n ja kansallisia varoja, on korostettava, että ensimmäiset täytäntöönpanoarvioinnit perustuvat ainoastaan tähän mennessä saatavilla olleisiin rajallisiin tietoihin.

Kun otetaan huomioon nuorisotyöllisyysaloitteen epätasainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, seuranta- ja arviointiprosessi on erittäin haasteellinen. Nuorisotyöllisyysaloitteen tuloksista ei

ole saatavilla avoimesti tietoa. Esittelijä pitää valitettavana seurannan epäjohdonmukaisuutta, joka johtaa näkyvien tulosten puuttumiseen.

Mitä tulee nuorisotyöllisyysaloitteen kustannustehokkuuteen, on vaikea mitata sen onnistumista. Niinpä ehdotetaan, että seuranta- ja raportointijärjestelmässä olisi korostettava ja lisättävä avoimuutta siitä, kuinka varoja käytetään. Esittelijä kehottaa jäsenvaltioita erityisesti varmistamaan seurantatietojen toimittamisen, jotta voidaan tulosten pysyvyyttä pidemmällä ajanjaksolla. Lisäksi esittelijä ehdottaa, että raportointivaatimuksia olisi sovellettava niin, että kukin jäsenvaltio voi toimittaa vertailukelpoisia, yksityiskohtaisia ja tosiasioihin perustuvia raportteja.

Esittelijä on kuitenkin sitä mieltä, että nuorisotyöllisyysaloitteella on jo paljon myönteisiä vaikutuksia nuorisotyöttömyyden torjunnassa, sillä se kannustaa toimintalinjojen muutoksiin. Ja näin sen tulisi olla jatkossakin. Nuorisotakuu on myös saanut viranomaiset lisäämään innovointia ja kohdentamaan toimiaan enemmän yksiköllisen lähestymistavan varmistamiseen nuorisotyöllisyystoimissa. Esittelijä katsoo, että paljon on vielä tehtävä ennen kuin nuorisotyöllisyysaloite saavuttaa potentiaalinsa.

Esittelijä ehdottaa, että nuorisotyöllisyysaloitteessa keskityttäisiin nuorten pitkäaikaistyöttömyyteen, sillä se voi johtaa syrjäytymiseen ja heikentää nuorten tunnetta kuulumisesta johonkin. Esittelijä on huolissaan siitä, että nuorisotyöttömyys aiheuttaa suuria julkisten ja yksityisten investointien menetyksiä, kun nuorten työttömien inhimillinen pääoma jää käyttämättä.

Saatavilla olevat tiedot nuorisotyöllisyysaloitteen kattavuudesta yleensä osoittavat, että se saavuttaa vain pienen osan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista. Esittelijä ehdottaa, että jäsenvaltiot pyrkisivät aktiivisemmin löytämään keinoja tunnistaa ne työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat, jotka eivät itse hae aktiivisesti töitä ja jotka ovat hallinnollisten toimien ulkopuolella, ja laatimaan asianmukaisia palveluntarjonnan strategioita. Kaikkien nuorten ja erityisesti vähän koulutettujen ja pitkäaikaistyöttömien nuorten olisi voitava hyötyä enemmän nuorisotyöllisyysaloitteesta. Esittelijä kehottaa pyrkimään voimakkaammin saavuttamaan nuoret, joilla on eniten vaikeuksia päästä työmarkkinoille, kuten vammaiset nuoret. Tässä yhteydessä esittelijä korostaa, kuinka tärkeää on parhaiden käytäntöjen vaihto jäsenvaltioiden välillä. Kokemusten vaihto rajojen yli ja kulttuurien välillä voi johtaa vastavuoroiseen oppimiseen, joka voi vuorostaan vaikuttaa muita heikommassa asemassa ryhmien aktivointiin työmarkkinoilla ja parantaa sitä. Kaikkien nuorisotyöllisyysaloitteen alaisten toimien olisi oltava kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien mukaisia.

Ensimmäiset saatavilla olevat tiedot tuovat esille sen seikan, että nuorisotyöllisyysaloitteessa/nuorisotakuussa työtarjousten laatu on usein kyseenalainen. Lisäksi työmarkkinat muuttuvat jatkuvasti, joten vakaita ja pysyviä työpaikkoja ei ole riittävästi. Olisi määritettävä vähimmäisvaatimukset sille, mikä on laadukas tarjous. Kuten tilintarkastustuomioistuin suosittaa, tarjouksia olisi pidettävä laadukkaina vain, jos ne vastaavat osallistujan profiilia ja työmarkkinoiden kysyntää. Vain silloin ne voivat johtaa pysyvään integroitumiseen työmarkkinoille.

Esittelijä katsoo, että jos nuorisotyöttömyyden halutaan jatkossakin vähenevän, rahoitus olisi kohdennettava paremmin. Niinpä esittelijä ehdottaa myös, että tutkitaan, myönnettäisiinkö

varoja tarkemmin ja hyödyllisemmin, jos työttömyyden mittaaminen muutettaisiin nykyisistä NUTS2-alueista pienemmille NUTS3-alueille.

Esittelijä katsoo myös, että monitahoisuus on keskeistä rahoituksen kannalta, mikä tarkoittaa, että ongelmaa olisi käsiteltävä kokonaisvaltaisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten rahoituskanavien avulla. Yhden tason ei pitäisi sulkea pois muita, sillä hajauttaminen on ratkaisevaa, jotta voidaan saavuttaa suoraan enemmän nuoria ja vaikuttaa heihin. Kun tällainen rakenne on olemassa, rahoituksen olisi oltava helpommin saatavilla.

Nuorisotyöllisyysaloitteella olisi edelleenkin pyrittävä auttamaan tukikelpoisilla alueilla nuoria saamaan ensimmäinen työkokemuksensa, sillä ensimmäisen työpaikan löytäminen on usein kaikkein vaikeinta. Nuorisotyöllisyysaloitteella olisi jatkossakin pyrittävä tukemaan aktiivisesti siirtymistä pysyvästi työelämään.

Esittelijä toteaa, että nuorisotyöllisyysaloite on väline, jota on tarkoitus käyttää, kun EU:n talouksilla on vaikeuksia, ja että tällaista välinettä olisi näin ollen käytettävä antamaan ylimääräinen sysäys työpaikkojen luomiselle. Nuorisotyöllisyysaloitteella ei missään tapauksessa tulisi korvata kansallista rahoitusta ja jo olemassa olevia kansallisia toimenpiteitä. Sen ei tulisi myöskään johtaa sen unohtamiseen, että ainoastaan terve talouspolitiikka voi luoda lisää työpaikkoja. Nuorisotyöllisyysaloitteen olisi oltava tiiviisti yhteydessä talouden peruseriaatteisiin ja työmarkkinoiden aktivoimisen henkeen, ja sen olisi näin ollen oltava työmarkkinoiden tarpeiden mukainen.

Esittelijä katsoo, että odotusten kansallisen ja EU:n rahoituksen suhteen nuorisotyöttömyyden alalla olisi oltava realistisempia ja tavoitteiden saavutettavissa. Esittelijä katsoo ja suosittaa, että meneillään olevia toimia ja täytäntöönpanokautta olisi jatkettava vuoden 2020 jälkeen.

24.11.2017

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa
(2017/2039(INI))

Valmistelija: Andrey Novakov

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että nuorisotakuujärjestelmien piiriin kuuluu 16 miljoonaa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevaa (NEET) ja nuorisotyöllisyysaloitteesta on annettu suoraa tukea yli 1,6 miljoonalle nuorelle unionissa; toteaa, että EU28:ssa 16,6 prosenttia ja euroalueella 18,9 prosenttia nuorista on edelleen työttömiä, eikä näin suurta määrää voida hyväksyä;
- B. ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyys laski EU:ssa vuodesta 2014 vuoden 2017 toiseen neljännekseen mennessä 23,7 prosentista alle 17 prosenttiin, mikä merkitsee, että nuorten työttömien määrä väheni yli 1,8 miljoonalla ja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien määrä väheni yli miljoonalla;
- C. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteen ansiosta jäsenvaltiot ovat toteuttaneet yli 132 nuoriin kohdistuvaa työvoimapolitiittista toimenpidettä;
- D. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteen koko talousarviosta 75 prosenttia on sidottu ja jäsenvaltiot ovat investoineet siitä jo 19 prosenttia, mikä tarkoittaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen talousarvion toteutusaste on korkein kaikista Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI-rahastot);
- E. ottaa huomioon, että useat nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa koskevat raportit osoittavat, että saatavilla olevat varat on keskitetty onnistuneesti alueellisen kysynnän mukaisesti kohdentamalla ne tietyille alueille ja edunsaajaryhmille, vaikka rahoituksen riittävyys ja tarvittavia kokonaisinvestointeja koskevat arviot herättävätkin huolta;

1. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen kautta tehdyt unionin budjetti-investoinnit ovat olleet vaikuttavia ja nopeuttaneet nuorten työmahdollisuuksien kasvua; katsoo, että nuorisotyöllisyysaloitteella on selkeä EU:n lisäarvo, koska monia nuorten työllistämisyjärjestelmiä ei olisi voitu panna täytäntöön ilman EU:n sitoumusta;
2. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteelle vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehyksessä alun perin osoitetut määrärahat olivat 6,4 miljardia euroa, joista 3,2 miljardia euroa oli peräisin erillisestä budjettikohdasta ja sama määrä Euroopan sosiaalirahastosta; palauttaa mieleen, että koko rahoitus päätettiin myöntää etupainotteisesti vuosina 2014–2015, koska nuorisotyöttömyysongelma edellytti kiireellistä ratkaisua;
3. toteaa, että monivuotisen rahoituskehyksen välitarkistuksessa annettiin poliittinen hyväksyntä 1,2 miljardin euron lisäykselle nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoihin vuosiksi 2017–2020, ja saman verran sille on määrä osoittaa Euroopan sosiaalirahastosta; korostaa kuitenkin, että ohjelmalle osoitettavien määrärahojen lopullinen määrä vahvistetaan tulevissa vuotuisissa talousarviomenettelyissä;
4. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin vaatimuksen mukaisesti varainhoitovuoden 2018 talousarviota koskevan sovittelun tuloksena nuorisotyöllisyysaloitteen alkuperäisiin erityismäärärahoihin lisättiin 116,7 miljoonaa euroa uusia määrärahoja, jolloin niiden kokonaismäärä nousee 350 miljoonaan euroon vuonna 2018; panee merkille komission yksipuolisen sitoumuksen ehdottaen nuorisotyöllisyysaloitteen rahoituksen lisäämistä edelleen lisätalousarvion kautta edellyttäen, että aloitteessa pystytään hyödyntämään tämä lisäys;
5. katsoo, että nuorisotyöllisyysaloitteen kokonaistalousarvio ei riitä kattamaan todellisia tarpeita ja tarvittavia resursseja, joilla voitaisiin varmistaa, että ohjelma saavuttaa tavoitteensa; muistuttaa, että tuki on tavoittanut keskimäärin vain 42 prosenttia työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista ja useissa jäsenvaltioissa osuus on laskenut alle 20 prosenttiin; kehottaa sen vuoksi lisäämään merkittävästi nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja kehottaa jäsenvaltioita varaamaan rahoitusta nuorisotyöllisyysjärjestelmille kansallisissa talousarvioissaan; katsoo, että nuorisotyöllisyysaloite täydentää kansallisia järjestelmiä ja että sitä olisi täydennettävä kasvua tukevin toimin ja jäsenvaltioiden erityistoimin;
6. katsoo, että rakennerahastojen rahoitusta voitaisiin käyttää kohdennetummin ammatillisen koulutuksen keskusten ja muiden oppisopimuskoulutusta tukevien toimien rahoittamiseen, jotta voidaan luoda laadukkaan ja tehokkaan oppisopimuskoulutuksen eurooppalaiset puitteet ja vauhdittaa näin nuorisotyöttömyyden torjuntaa; toteaa, että alueellisen kehityksen tasosta riippuen tämän tuen olisi oltava näkyvämpää Euroopan sosiaalirahaston (oppisopimusoppilaan työkorvaukset ja sosiaaliturva) sekä Euroopan aluekehitysrahaston investointiprioriteeteissa, jotka koskevat ammatillisen koulutuksen keskusten infrastruktuuria ja laitteita;
7. kehottaa komissiota varmistamaan nuorisotyöllisyysinvestointien johdonmukaisuuden kannustamalla synergioihin käytettävissä olevien lähteiden välillä ja laatimalla johdonmukaiset säännöt sisältävän kattavan oppaan, jolla vaikutuksia, synergioita, vaikuttavuutta ja yksinkertaistamista olisi mahdollista tehostaa paikan päällä

toteutettavissa toimissa; muistuttaa, että ensisijaisena tavoitteena on vähentää hallintoviranomaisiin kohdistuvaa hallinnollista rasitetta; korostaa nuorisotakuujärjestelmien rahoitusta koskevien maakohtaisten raporttien tärkeyttä ja toteaa, että niillä valvotaan myös synergioita kansallisten talousarvioiden ja unionin talousarvion välillä, ja korostaa tarvetta parantaa koordinoitua ja tiivistää yhteistyötä prosessin keskeisten sidosryhmien kesken;

8. kehottaa komissiota parantamaan vuoden 2020 jälkeisten nuorisotyöllisyysinvestointien suunnittelua soveltamalla kattavasti ERI-rahastojen suunnittelussa käytettävää menettelyä, jossa rahoitus perustuu alustavaan kattavaan rahoitussuunnitelmaan ja kumppanuussopimuksia edeltävään ennakoarviointiin; katsoo, että tällainen lähestymistapa lisää EU:n varojen vaikuttavuutta; panee merkille nuorisotyöllisyysaloitteen menestyksekkään täytäntöönpanon jäsenvaltioissa, joissa toteutettiin sitä koskevia toimenpideohjelmia merkittävillä rahoitusosuuksilla kansallisista ja alueellisista talousarvioista;
9. katsoo, että nuorisotyöllisyyttä olisi rahoitettava siten, että rahoitusvälineet ja avustukset, joita ei tarvitse maksaa takaisin, ovat oikeassa tasapainossa;
10. kehottaa lisäksi komissiota muotoilemaan uudelleen nykyisen arviointimekanismin keskittymällä yhtenäisiin tulosperusteisiin ja tuloksellisuuden tarkastuksiin vuotuisen ja loppuraportointiprosessin yhteydessä, jotta voidaan valvoa EU:n talousarvion vaikutusta ja pyrkiä parantamaan sitä; kehottaa soveltamaan EU:n laajuisesti indikaattoreita, kuten niiden nuorisotyöllisyysaloitteeseen osallistuneiden osuus, joka siirtyi työmarkkinoille EU:n rahoittamien toimien tuloksena;
11. painottaa kuitenkin, että suunnittelun ja raportoinnin uudistaminen ei saisi viivästyttää talousarvion toteutusta eikä aiheuttaa liiallista hallinnollista rasitetta hallintoviranomaisille eikä etenkin lopullisille edunsaajille;
12. myöntää, että nykyinen hallinnollinen rasite heikentää EU:n talousarvion investointivalmiuksia, erityisesti sellaisissa nuorisotyöllisyysaloitteiden kaltaisissa välineissä, joiden täytäntöönpanoajanjakso on lyhyt; kehottaa tämän vuoksi virtaviivaistamaan tarjousmenettelyjä ja painottamaan tarjousten nopeampaa valmistelua ja lyhyempiä muutoksenhakumenettelyjä; panee merkille yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön myönteiset vaikutukset nuorisotyöllisyysaloitteen menoihin; kehottaa ottamaan yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot käyttöön EU:n laajuisesti nuorisotyöllisyysaloitteen hankkeissa, jotta voidaan vähentää merkittävästi byrokratiaa ja nopeuttaa talousarvion toteutusta.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.11.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 29 -: 5 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, José Manuel Fernandes, Jens Geier, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Răzvan Popa, Paul Rübig, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jean-Paul Denanot, Andrey Novakov
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jonathan Bullock, Javi López

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

29	+
ALDE	Gérard Deprez, Nedzhmi Ali, Urmaz Paet
ECR	Zbigniew Kuźmiuk
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Andrey Novakov, Esteban González Pons, Inese Vaidere, Ingeborg Gräßle, Jan Olbrycht, José Manuel Fernandes, Lefteris Christoforou, Monika Hohlmeier, Patricija Šulin, Paul Rübig, Reimer Böge, Siegfried Mureşan
S&D	Daniele Viotti, Iris Hoffmann, Javi López, Jean-Paul Denanot, Jens Geier, John Howarth, Manuel dos Santos, Răzvan Popa, Tiemo Wölken, Vladimír Maňka
VERTS/ALE	Indrek Tarand, Jordi Solé

5	-
ECR	Bernd Kölmel, Richard Ashworth
EFDD	Jonathan Bullock
ENF	Marco Zanni
NI	Eleftherios Synadinos

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

28.11.2017

TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa
(2017/2039(INI))

Valmistelija: Derek Vaughan

EHDOTUKSET

Talousarvion valvontavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että sen jälkeen, kun Euroopan työllisyysstrategia vuonna 1997 käynnistettiin, komissio on tukenut lukuisia nuorten työllisyys- ja koulutusnäkömien parantamiseen tähtääviä toimia¹; ottaa huomioon, että kriisin jälkeen EU:n toimissa on pantu erityistä painoa nuorisotakuulle ja nuorisotyöllisyysaloitteelle;
- B. toteaa, että nuorisotyöllisyysaloitteessa autetaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria (NEET-nuoret), nuoria pitkäaikaistyöttömiä ja nuoria, jotka eivät ole ilmoittautuneet työnhakijoiksi ja jotka asuvat alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012;
- C. toteaa, että nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kattavat erilaisia toimia: nuorisotakuulla pyritään edistämään rakenteellisia koulutusuudistuksia, kun taas nuorisotyöllisyysaloite on rahoitusväline, jolla pyritään torjumaan nuorisotyöttömyyttä lyhyellä aikavälillä; ottaa huomioon, että nuorisotakuun rahoitus saadaan Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), jäsenvaltioiden talousarvioista ja nuorisotyöllisyysaloitteen varoista ja että nuorisotyöllisyysaloitteella voidaan rahoittaa suoraan aloitteen kohderyhmään kuuluvien nuorten työ-, oppisopimus- ja harjoittelupaikkoja tai täydennyskoulutusta tukikelpoisilla alueilla; ottaa huomioon, että nuorisotakuuta sovelletaan kaikissa 28 jäsenvaltiossa, mutta nuorisotyöllisyysaloitteen tuen piiriin kuuluu vain 20 jäsenvaltiota; ottaa myös huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteeseen liittyvien

¹ Muita toimenpiteitä ovat syyskuussa 2010 käynnistetty Nuoret liikkeellä -aloite, joulukuussa 2011 käynnistetty Mahdollisuuksia nuorille -aloite ja tammikuussa 2012 käynnistetyt nuorisotyöttömyyttä käsittelevät toimintaryhmät.

toimien kesto ei ole ennalta määrätty, kun taas nuorisotakuussa tarjous on tehtävä neljän kuukauden kuluessa; panee merkille, että missään maassa ei ole pystytty takaamaan, että kaikki työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret saisivat tilaisuuden ottaa vastaan työtarjous neljän kuukauden määräajassa, mikä johtuu lähinnä julkistalouden alijäämistä;

- D. toteaa, että nuorisotakuu on johtanut monissa jäsenvaltioissa rakenteellisiin uudistuksiin, joilla on edistetty erityisesti koulutusmallien mukauttamista työmarkkinoiden tarpeisiin nuorisotakuun tavoitteiden saavuttamiseksi;
- E. huomauttaa, että vuonna 2015 päätettiin nuorisotyöllisyysaloitteen toimien käyttöönoton nopeuttamiseksi korottaa miljardilla eurolla aloitteen ennakkorahoitukseen käytettävissä olevia varoja, mikä merkitsi kelpoisuusvaatimukset täyttävälle jäsenvaltiolle korotusta alkuperäisestä 1–1,5 prosentista 30 prosenttiin;
- F. ottaa huomioon, että ulkoiset tekijät, kuten kunkin alueen erityinen taloudellinen tilanne tai tuotantomalli, vaikuttavat nuorisotakuussa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen;
- G. toteaa, että nuorisotakuun täytäntöönpanosta ei ole toistaiseksi saatu yhtenäisiä tuloksia ja että joissakin olosuhteissa on ollut vaikea tunnistaa ja arvioida sen vaikutuksia;
1. huomauttaa, että nuorisotyöttömyysaste, erityisesti työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuus, on joissakin jäsenvaltiossa edelleen liian korkealla; pitää näin ollen myönteisenä nuorisotyöllisyysaloitteen jatkamista vuoteen 2020; katsoo, että nuorisotyöttömyys olisi otettava huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, jotta aloitteen jatkuvuus ja kustannustehokkuusanalyysi voidaan varmistaa;
 2. tähdentää, että nuorisotyöllisyysaloitteen tärkeimpinä tavoitteina on luoda työpaikkoja nuorille ja auttaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaisia järjestelmiä nuorten tarpeiden selvittämiseksi ja niihin liittyvän tuen antamiseksi; korostaa siksi, että nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen vaikuttavuutta olisi mitattava tulevaisuudessa sen perusteella, miten niillä on onnistuttu luomaan tai parantamaan jäsenvaltioiden tukijärjestelmiä nuorille koulusta työelämään siirtymisessä; katsoo, että nuorisotakuu voi toimia asianmukaisesti vain, jos julkiset työvoimapalvelut toimivat tehokkaasti paikallisella tasolla;
 3. on tyytyväinen siihen, että nuorisotyöllisyysaloitteeseen osoitettiin vuosina 2014 ja 2015 etupainotteisesti rahoitusta ja että alkuperäistä ennakkorahoitusta lisättiin, jotta varmistettaisiin resurssien riipeä käyttöön saaminen; korostaa, että kaikista Euroopan rakenne- ja investointirahastoista nuorisotyöllisyysaloite suoriutuu tällä hetkellä parhaiten rahoituksen toteutuksessa;
 4. pitää myönteisenä, että nuorisotyöllisyysaloitteen toimenpiteillä on tuettu yli 1,4 miljoonaa nuorta ja että niiden ansiosta jäsenvaltiot ovat vakiinnuttaneet toimintaa yli neljän miljardin euron edestä;
 5. panee merkille, että nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpano jäsenvaltioissa on viivästynyt menettelyllisten syiden, myöhään hyväksytyn nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen ja lainsäädäntökehityksen sekä tästä seuranneen asianomaisten

viranomaisten myöhään tapahtuneen nimittämisen vuoksi; pitää tätä nuorisotyöllisyysaloitteen oikeusperustan puutteena, joka jäsenvaltioiden olisi ratkaistava etupainotteisen rahoituksen ripeän täytäntöönpanon avulla;

6. pitää toivottavana, että jäsenvaltiot, jotka eivät ole vielä määritelleet käsitettä ”laadukkaat työtarjoukset”, määrittelisivät sen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota käyttämään olemassa olevia verkostoja kehitettäessä tämän käsitteen yhteisesti sovittuja ominaispiirteitä ja ottamaan huomioon olemassa olevat eri lähteet ja yhteistyössä asianomaisten sidosryhmien kanssa¹ käyttäen perustana sellaisia ominaispiirteitä kuten työtarjous, joka sovittaa yhteen osallistujien pätevyystason, profiilin ja työmarkkinoiden tarpeet ja joka antaa tilaisuuden työhön, joka mahdollistaa toimeentulon, sosiaalisen suojan ja tarjoaa kehitysnäkymiä johtaen kestäväan ja tarpeita vastaavaan integroitumiseen työmarkkinoille;
7. panee merkille, että saatavilla oleva osaaminen ja työmarkkinoiden tarpeet eivät kohtaa, mikä on edelleen haaste useissa jäsenvaltioissa; pyytää komissiota edistämään Euroopan unionin työllisyyskomitean (EMCO) kautta parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien välillä tämän ongelman ratkaisemiseksi ja keskittymään aloitteisiin, joilla helpotetaan nuorten siirtymistä työelämään;
8. kehottaa kehittämään jäsenvaltioissa julkisiin työvoimapalveluihin liittyvää erityisasiantuntemusta ja valmiutta, jotta tuettaisiin niitä, jotka eivät kykene löytämään työtä neljän kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisestaan tai virallisen koulutuksen päättymisestä;
9. toteaa, että puutteelliset tiedot järjestelmän täytäntöönpanosta jäsenvaltiossa aiheutuvista kustannuksista voivat saada aikaan sen, että järjestelmän täytäntöönpanoon ja sen tavoitteiden saavuttamiseen varattava rahoitus on riittämätön; korostaa, että on tarpeen ottaa käyttöön indikaattori- ja mittarijärjestelmä, jotta voidaan arvioida ja seurata niin julkisten työvoimajärjestelmien kuin nuorisotakuunkin vaikuttavuutta, ja toteaa, että nuorisotakuussa on vielä monia puutteita, vaikka se on suunniteltu alusta alkaen; pyytää jäsenvaltioita tekemään ennakkoanalyysin ja laatimaan yleiskatsauksen nuorisotakuun täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista;
10. on huolissaan, että nuorisotyöllisyysaloitteen edunsaajista, panoksista ja tuloksista kerrotaan niukasti ja usein epä johdonmukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet vähemmän byrokraattisten ja enemmän ajan tasalla olevien valvontajärjestelmien kehittämiseksi nuorisotyöllisyysaloitteen loppurahoitusta varten;
11. kehottaa keskittymään nuorisotyöllisyysaloitteesta saatuihin tuloksiin määrittelemällä konkreettisia indikaattoreita, jotka perustuvat aloitteesta saatuihin jäsenvaltioiden uusiin palveluihin ja tukitoimenpiteisiin sekä tarjottujen vakinaisten työsopimusten määrään;
12. katsoo aloitteen vaikuttavuuden arvioimisen kannalta tarpeelliseksi arvioida kaikki sen osa-alueet, myös se, miten malli tarjoaa rahoille vastinetta; panee merkille Kansainvälisen

¹ Kuten eurooppalaiset harjoittelun laatupuitteet, harjoittelua koskevasta yhteisestä visiosta annettu eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten yhteinen julkilausuma ja epävarmoja työsuhteita koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.

työjärjestön ja Eurofoundin aiemmin antamat arviot ja pyytää komissiota vahvistamaan tai päivittämään nämä ennusteet;

13. toteaa, että suurinta osaa jäsenvaltioiden tasolla tehdyistä uudistuksista ei ole vielä pantu kokonaisuudessaan täytäntöön ja että tarvitaan pitkällä aikavälillä merkittäviä toimia sekä kansallisia ja EU:n taloudellisia resursseja, jotta nuorisotakuun tavoitteet voidaan saavuttaa;
14. kehottaa varmistamaan rahoituksen vuoden 2020 jälkeiselle ajalle tulevan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan realistisia ja saavutettavissa olevia päämääriä, arvioimaan eroja, analysoimaan markkinoita ennen järjestelmien käyttöönottoa, parantamaan valvonta- ja ilmoitusjärjestelmiä ja parantamaan tietojen laatua niin, että tuloksia voidaan mitata tehokkaasti.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	28.11.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 12 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Zigmantas Balčytis, Martina Dlabajová, Ingeborg Gräßle, Jean-François Jalkh, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Marco Valli, Derek Vaughan
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Caterina Chinnici, Julia Pitera, Miroslav Poche

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

12	+
EPP	Ingeborg Gräßle, Julia Pitera, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt
S&D	Zigmantas Balčytis, Caterina Chinnici, Georgi Pirinski, Miroslav Poche, Derek Vaughan
ALDE	Martina Dlabajová
VERTS/ALE	Bart Staes
EFDD	Marco Valli

1	-
EFDD	Jean-François Jalkh

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

23.11.2017

KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa
(2017/2039(INI))

Valmistelija: Momchil Nekov

EHDOTUKSET

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa nuorisotyöllisyysaloitteen olennaista merkitystä nuorisotakuun täytäntöönpanon edesauttamisessa ja siten nuorisotyöttömyyden torjunnassa unionin laajuisesti ja toteaa, että nuorisotyöttömyysaste on noin kaksinkertainen verrattuna yleiseen keskimääräiseen työttömyysasteeseen; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että nuorisotyöllisyysaloitteen hitaasta käynnistymisestä huolimatta lokakuuhun 2016 mennessä työttömien nuorten määrä oli vähentynyt merkittävästi;
2. muistuttaa, että nuorisotyöllisyysaloitteen päätavoitteena on pyrkiä tavoittamaan kaikki nuoret, jotka eivät ole työelämässä tai koulutuksessa (NEET-nuoret), ja kehottaa siksi jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan, jotta voidaan parantaa koulutusjärjestelmissä toteutettavia toimia, joilla suojellaan työelämän tai koulutuksen ulkopuolelle jäämisen vaarassa olevia nuoria, ja tunnistaa kaikki NEET-nuoret ja kohdistaa erityisiä ja tehokkaita toimenpiteitä näihin ja erityisesti epäedullisimmassa asemassa oleviin nuoriin kuten vammaisiin näiden erityistarpeet huomioon ottaen; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan yksilöllistä tukea, jotta voidaan tavoittaa kaikki NEET-nuoret ja rekisteröidä heidät; korostaa myös, että on arvioitava kunkin kohderyhmän erityistarpeet ja -esteet, jotta voidaan toteuttaa räätälöityjä toimia;
3. korostaa tässä suhteessa nuorisojärjestöjen roolia haavoittuvimmassa asemassa olevien nuorten tavoittamisessa ja niiden kykyä toimia välittäjinä nuorten ja julkisten työvoimapalvelujen välillä;

4. toteaa jälleen, että on käynnistettävä kattavia viestintästrategioita, kuten tiedotuskampanjoita, joissa käytetään sekä perinteisiä viestintäkanavia että nykyaikaisia mediakanavia, kuten sosiaalista mediaa;
5. panee huolestuneena merkille viimeisimmät arviointikertomukset¹, joissa todetaan, että nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon ensimmäisessä vaiheessa keskityttiin enimmäkseen korkeasti koulutettuihin NEET-nuoriin eikä vähän koulutettuihin, työelämän ulkopuolella oleviin ja julkisten työvoimapalvelujen rekisterien ulkopuolella oleviin nuoriin; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan työttömien NEET-nuorten määrä on pienentynyt mutta työvoiman ulkopuolella olevien määrä on pysynyt tasaisena; toteaa, että sen vuoksi on tehtävä yhteistyötä paikallisten sidosryhmien kanssa, mukaan lukien nuorisjärjestöt, kansalaisjärjestöt ja työmarkkinaosapuolet, jotta voidaan kehittää työvoiman ulkopuolella oleviin NEET-nuoriin kohdistettuja tehokkaita erityistoimia, joilla nämä voidaan tavoittaa paremmin;
6. painottaa tässä suhteessa yhteistyöstä Euroopan sosiaalirahaston kanssa saatavia merkittäviä synergiaetuja sellaisen korkean tason jatkokoulutuksen tarjoamisessa, jonka avulla nuorisotyöllisyysaloite voidaan panna tehokkaasti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa;
7. korostaa vaikeuksia arvioida asianmukaisesti nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon tuloksia, koska hyvin toimivia seuranta- ja raportointijärjestelmiä ei ole, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita käsittelemään tätä vakavaa puutetta ja kehittämään muun muassa seurantatoimia, jotta voidaan panna täytäntöön enemmän näyttöön perustuvia, tehokkaita ja jatkuvia nuorisopolitiikkatoimia; kannustaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä nuorisjärjestöjen ja ruohonjuuritason kansalaisjärjestöjen kanssa kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti;
8. kehottaa komissiota yksilöimään ja jakamaan hyviä seuranta- ja raportointikäytäntöjä jäsenvaltioissa käytössä olevia järjestelmiä koskevan selvityksensä perusteella;
9. pyytää jäsenvaltioita tekemään selvityksen nuorisotakuun täytäntöönpanokustannuksista, jotta varmistetaan järjestelmän riittävä rahoitus ja sen tavoitteiden saavuttaminen;
10. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan tehokkaita ja helposti saatavilla olevia keskitettyjä asiointipisteitä, joiden tavoitteena on tarjota korkealaatuisia palveluja ja ohjausta nuorille yhdessä paikassa; muistuttaa, että kaikista toimista ja välineistä on tehtävä kaikille saavutettavia kaikin mahdollisin viestintäkeinoin;

¹ Euroopan tilintarkastustuomioistuin: Erityiskertomus nro 5/2017 nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta; nuorisotyöllisyysaloitetta koskevat ensimmäiset tulokset – loppuraportti; Euroopan komissio: Nuorisotyöllisyysaloite: Euroopan tason täytäntöönpanon arviointi, lokakuu 2016; Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun selvitys, Jan Tymowski, kesäkuu 2017.

11. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan lainsäädännössään, että kaikki nuorisotyöllisyysaloitteen kohdeikäryhmään kuuluvat nuoret voivat rekisteröityä aloitteeseen ja todella osallistua siihen¹;
12. muistuttaa, että tarjousten laatua on parannettava; painottaa lisäksi, että on arvioitava niin mentoroinnin ja valmennuksen laatua ja tosiasiallisen yksilöllisen koulutuksen, harjoittelupaikan tai työpaikan laatua ja sopivuutta kuin tulosten laatua asetettuihin tavoitteisiin nähden; painottaa tämän osalta, että nuorisotyöllisyysaloitteessa on varmistettava käytössä olevien laatukehysten, kuten eurooppalaisen laatukehysten, soveltaminen; katsoo, että myös nuoret olisi otettava mukaan tarjousten laadun seurantaan; korostaa tarvetta nostaa tuen piiriin hyväksyttävien ikäraja 25 vuodesta 29 vuoteen, jotta se heijastaisi paremmin todellisuutta, jossa monet vastavalmistuneet ja työmarkkinoille tulevat nuoret ovat yli 25-vuotiaita;
13. painottaa, että on välttämätöntä ottaa käyttöön parempia mekanismeja sen varmistamiseksi, että nuoret saavat laadukkaita tarjouksia; tuo esille, että avointen markkinoiden harjoittelupaikkatarjoustensa sääntelyssä on puutteita työhönoton, keston ja tunnustamisen avoimuuden osalta, ja huomauttaa, että vain harvat jäsenvaltiot ovat asettaneet vähimmäislaatuksia, mukaan lukien nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen seuranta varten;
14. korostaa, että nuorisotyöllisyysaloitetta on jatkettava vuoden 2020 jälkeen ja seuraavan monivuotisen rahoituskehysten yhteydessä on varmistettava riittävä ja jatkuva rahoitus, jossa otetaan huomioon aloitteen tavoitteiden saavuttamiseen liittyvät todelliset tarpeet ja siihen tarvittavat resurssit, jotta voidaan saavuttaa kestäviä tuloksia;
15. painottaa myös, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on varmistettava riittävä rahoitus Euroopan sosiaalirahastolle.

¹ Joidenkin maiden lainsäädännössä pidetään joitakin nuoria, erityisesti vaikeasti vammaisia nuoria, ”työhön kykenemättöminä”. He eivät voi rekisteröityä julkisiin työvoimapalveluihin eivätkä näin ollen osallistua nuorisotyöllisyysaloitteeseen.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.11.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Rupert Matthews, Morten Messerschmidt, Luigi Morgano, Momchil Nekov, John Procter, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Theodoros Zagorakis, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ian Hudghton, Monika Smolková

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

26	+
ALDE	Mircea Diaconu, María Teresa Giménez Barbat, Yana Toom
ECR	Rupert Matthews, Morten Messerschmidt, John Procter
ENF	Dominique Bilde
GUE/NGL	Nikolaos Chountis, Curzio Maltese
PPE	Andrea Bocskor, Svetoslav Hristov Malinov, Michaela Šojdrová, Bogdan Brunon Wenta, Theodoros Zagorakis, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
S&D	Silvia Costa, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Krystyna Lybacka, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Monika Smolková, Julie Ward
Verts/ALE	Jill Evans, Ian Hudghton

-	-
---	---

1	0
EFDD	Isabella Adinolfi

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

9.11.2017

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa
(2017/2039(INI))

Valmistelija: Vilija Blinkevičiūtė

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että nuoret ja erityisesti nuoret naiset ovat kärsineet eniten viimeaikaisesta talouskriisistä, jolla oli vakava vaikutus paitsi nuorten naisten taloudelliseen voimaannuttamiseen ja nuorten työllisyyteen myös heidän henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiinsa sekä yleisesti heidän työympäristöönsä, demografiseen tilanteeseensa, elinolosuhteisiinsa ja koulutusmahdollisuuksiinsa;
- B. ottaa huomioon, että naiset ovat kaikkialla EU:ssa edelleen huomattavan aliedustettuina työmarkkinoilla ja johtotehtävissä ja että naisten kokonaistyöllisyysaste on yhä lähes 12 prosenttia alhaisempi kuin miesten;
- C. ottaa huomioon, että ”sukupuolten palkka-, tulo- ja eläke-erojen pienentäminen ja naisten köyhyyden torjuminen sen avulla” on yksi komission asiakirjassaan ”Strateginen sitoutuminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseen vuosina 2016–2019” esittämistä painopisteistä;
- D. toteaa, että EU:ssa 31,5 prosenttia työssäkäyvistä naisista tekee osa-aikatyötä, kun miesten vastaava osuus on 8,2 prosenttia, ja että hieman yli 50 prosenttia naisista tekee kokopäivätyötä, kun miesten vastaava osuus on 71,2 prosenttia, joten kokopäiväisen työllisyysasteen ero on 25,5 prosenttia;
- E. katsoo, että sukupuolten tasapuolinen edustus on indikaattori, jota ei huomioida asianmukaisesti nuorisotyöllisyysaloitteen tavoitteissa;

- F. toteaa, että SEUT-sopimuksen 9 ja 10 artiklassa määrätään, että unionin on politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistettava osallistavat ja yhteensovitetut työmarkkinat, jotka kykenevät vastaamaan työttömyyden vakaviin vaikutuksiin, ja turvattava korkea työllisyysaste; katsoo, että EU:n on varmistettava ihmisarvoiset työolot kaikkialla unionissa, mukaan luettuna riittävä palkka, ja taattava riittävä sosiaalinen suojelu työmarkkinasäännösten, työehtosopimusneuvottelujen ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä taattava korkeatasoinen koulutus ja torjuttava kaikenlainen sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä;
- G. ottaa huomioon, että nuorten naisten ja miesten tilanteet vaihtelevat, kuten myös syyt, joiden vuoksi he ovat työelämän ja koulutuksen ulkopuolella (NEET);
- H. ottaa huomioon, että hoito- ja perhevelvollisuuksiin liittyvän tuen riittämättömyydestä aiheutuvat työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen vaikeudet sekä isyyslomaa koskevat eroavaisuudet ja siitä johtuva työmarkkinoiden sukupuolittuminen rajoittavat yhä naisten koulutusmahdollisuuksia, vaikeuttavat heidän osallistumistaan työmarkkinoille ja vaikuttavat heidän uravalintoihinsa ja taloudelliseen toimintaansa; toteaa tässä yhteydessä, että monissa jäsenvaltioissa valtaosa epävarmoissa työsuhteissa, minityöpaikoissa taikka osa-aikaisesti työskentelevistä on naisia; ottaa huomioon, että kaikilla edellä mainituilla seikoilla on kielteinen vaikutus heidän tuleviin palkka- ja eläketuloihinsa;
- I. ottaa huomioon, että maaseudulla asuvien nuorten naisten epäsäännölliset työjärjestelyt tai se, että he eivät ole ilmoittautuneet työttömiksi työnhakijoiksi, tekevät tilastotiedoista epätarkkoja ja luovat eriarvoisuutta heidän eläkkeidensä osalta; toteaa, että kyseinen käytäntö vaikuttaa kielteisesti koko yhteiskuntaan ja etenkin naisten hyvinvointiin ja muihin sosiaalivakuutuksiin sekä mahdollisuuksiin vaihtaa uraa tai työllistyä tulevaisuudessa;
- J. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien määrä on laskussa, mikä ei kuitenkaan ole pelkästään nuorisotyöllisyysaloitteen ansiota;
- K. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat henkilöt ovat heterogeeninen ryhmä ja heillä on erilaisia tarpeita, minkä vuoksi on äärimmäisen tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla naiset, nuoret tytöt ja sukupuolinäkökulma tehdään näkyviksi ajantasaisen nuorisotyöllisyysaloitteen avulla;
- L. ottaa huomioon, että nuorisotyöllisyysaloitteen kansallisten arviointien mukaan joissakin jäsenvaltioissa on vaikeuksia saada mukaan haavoittuvassa asemassa olevia nuoria; toteaa, että hallintoviranomaisten vuoden 2015 lopulla teettämän tutkimuksen mukaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon ensimmäiseen vaiheeseen osallistui useammin nuoremman ikäryhmän edustajia eli 15–24-vuotiaita (77 %), nuoria miehiä (51 %), nuoria, joilla on vähintään toisen asteen koulutus (75 %), ja työttömiä (77 %) kuin työvoiman ulkopuolella olevia;
1. pitää myönteisenä, että nuorten työttömien sekä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien määrä on laskenut unionissa vuodesta 2013 lähtien; korostaa kuitenkin, että nuorisotyöttömyys on yhä keskeinen huolenaihe monissa jäsenvaltioissa;

2. korostaa, että on tarpeen soveltaa kaksitahoista lähestymistapaa ja menetelmiä, jotka perustuvat sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen siten, että kaikki nuorisotyöllisyysaloitteeseen liittyvät EU:n aloitteet, politiikat ja toimenpiteet pannaan täytäntöön horisontaalisesti kiinnittäen erityistä huomiota nuoriin naisiin ja tyttöihin;
3. painottaa, että on äärimmäisen tärkeää asettaa ja taata nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa tarjottavien työpaikkojen laatua koskevat vähimmäisvaatimukset, ja ne olisi turvattava kaikille nuorille, jotka siirtyvät tai palaavat työmarkkinoille, ja niissä olisi otettava huomioon nuorten ammatti/työprofiili sekä työmarkkinoiden kysyntä, ja niihin olisi sisällyttävä myös: sopimusperusteinen työsuhde, ihmisarvoiset työ- ja elinolot, kohtuullinen palkkataso, sosiaaliturva- ja eläkeoikeudet, mahdollisuus käyttää lastenhoitopalveluja, vapaat ja lomat sekä pysyvä työsuhde;
4. panee merkille, että nuorisotyöllisyysaloite on onnistunut nuorisotyöttömyyden vähentämisessä ja erityisesti sukupuolten tasapuolisen edustuksen varmistamisessa, sillä aloitteen kautta tukea saaneista noin 48 prosenttia on miehiä ja 52 prosenttia naisia;
5. kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön osana nuorisotyöllisyysaloitetta sekä direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaisesta kohtelusta työssä ja ammatissa että direktiivin 2010/41/EU miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta **itsenäisiin** ammatinharjoittajiin;
6. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi ehdotettava myönteisiä toimenpiteitä, joilla taataan, että nuoret naiset ja tytöt saavat hyvälaatuisia työpaikkatarjouksia eivätkä työllisty tai juutu epävarmoihin, alipalkattuihin tai tilapäisiin työsuhteisiin, joissa työntekijöiden oikeuksia kunnioitetaan rajallisesti tai ei lainkaan;
7. antaa kiitosta hyvin keskitetystä, kohdennetusta menettelytavasta ja yksilöllisen tuen vahvemmassa painottamisesta, jotka myötävaikuttivat nuorisotyöllisyysaloitteen yleiseen onnistumiseen ja erityisesti sukupuolten tasapuolisen edustuksen varmistamiseen, millä on merkittävä vaikutus naisten osallistumiseen työmarkkinoille; kannustaa edistämään sukupuolinäkökohtien tiedostamista neuvonnassa ja elinikäisessä oppimisessa ja tarjoamaan julkisia työvoimapalveluita, jotta tuetaan naisten osallistumista työelämään ja heidän palaamistaan työmarkkinoille työuran katkosten jälkeen;
8. kehottaa jäsenvaltioita kokoamaan sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja, jotta komissio voi aloittaa vaikutustenarvioinnin nuorisotyöllisyysaloitteesta ja sen vaikutuksesta sukupuolten tasapuoliseen edustukseen, jotta voidaan tehdä aloitteen täytäntöönpanoa koskeva perusteellinen arviointi ja analyysi;
9. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään uusia innovatiivisia ja entistä yksilöllisempiä tapoja, joilla tavoitetaan työelämän ulkopuolella olevat NEET-nuoret, jotka kohtaavat köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen, vammaisuuden tai moniperusteisen syrjinnän kaltaisia esteitä, ja korostaa tässä yhteydessä myös kansalaisjärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien toimijoiden merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita myös parantamaan merkittävästi tiedottamista, jotta sitä voisi helposti mukauttaa eri kohderyhmiä varten, sekä etsimään keinoja, joilla tuetaan naisten paluuta työmarkkinoille tai koulutukseen varmistamalla sukupuolten tasa-arvoiset mahdollisuudet työhön pääsyssä, urakehityksessä, työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisessa ja lasten ja aikuisten

hoitopalvelujen saannissa sekä edistämällä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen noudattamista;

10. muistuttaa, että sukupuolistereotyyppien tosiasiallinen kyseenalaistaminen on ratkaisevan tärkeää naisten osallistumisen lisäämiseksi kaikilla työmarkkinasegmenteillä; kehottaa unionia toimimaan esikuvana sukupuolistereotyyppien kyseenalaistamisessa erityisesti koulutuksen, työn ja jatkokoulutuksen aloilla;
11. korostaa tarvetta painottaa tarjoustensa laatua ja pysyvyyttä; tukee aloitteita, joilla pyritään torjumaan sukupuoleen perustuvaa eriytymistä koulutuksessa ja työmarkkinoilla; huomauttaa, että on tärkeää tukea kohdennettujen toimien pohjalta tyttöjen ja nuorten naisten osallistamista kaikilla talouden aloilla, mukaan lukien luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan (STEM) aloilla sekä yrittäjyyden alalla; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan ohjelmia ja koulutusta, joilla edistetään erityisesti naisten sekä maaseudulla ja syrjäisillä alueilla asuvien nuorten sähköisiä valmiuksia ja digitaalisia taitoja, jotta voidaan auttaa heitä saavuttamaan pitkäaikainen ja kestävä taloudellinen riippumattomuus ja toimimaan aktiivisina työllistymismahdollisuuksien luojina;
12. painottaa, että nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen kaltaiset ohjelmat syntyvät vastareaktionä erityisen epäsuotuisiin olosuhteisiin; toteaa kuitenkin, että tällaisilla ohjelmilla ei voida korvata systeemisiä ratkaisuja, joilla puututaan korkeaan nuorisotyöttömyyteen jäsenvaltioissa;
13. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa ja korjaamaan samalla sen heikkouksia sekä varmistamaan, että aloitteen rahoitusta jatketaan seuraavan monivuotisen rahoituskehysten aikana;
14. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön sukupuolikiintiöt nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanossa, sillä tämä myönteinen toimenpide on osoittautunut yhdeksi tehokkaimmista välineistä eriarvoisuuden, syrjinnän ja sukupuolten epätasa-arvon torjumisessa;
15. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään parhaita käytänteitä, jotta ne voivat oppia toisiltaan ja varmistaa, että nuorisotyöllisyysaloitteella saavutetaan parhaat tulokset;
16. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota arvioimaan ja pohtimaan perinpohjaisesti nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen tulevaa rahoitusta huomioiden niiden lisäarvon, kun on kyse nuorten työllisyyden lisäämisestä kestävästi ja pitkällä aikavälillä;
17. kehottaa jäsenvaltioita edistämään alueiden erityispiirteiden mukaisesti räätälöityjä ratkaisuja ja välttämään tuloksettomia yleispäteviä ratkaisuja;
18. kehottaa komissiota esittämään päivitetyn ehdotuksen nuorisotyöllisyysaloitteen ja nuorisotakuun määrärahojen lisäämisestä ottaen huomioon, että meneillään olevien unionin kriisien ja talouskriisin sekä niistä johtuvan talouden hidastumisen vuoksi jäsenvaltioilla on edelleen vaikeuksia korkean työttömyyden, julkisen velan, heikon kasvun, riittämättömien investointien sekä julkisten menojen leikkauksien kanssa;

19. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään tiedotuskampanjoita, jotka suunnataan kaikille eturyhmille, ja erityisesti niille, jotka asuvat syrjäisillä alueilla tai maaseudulla ja saavat todennäköisesti vähemmän asianmukaista koulutusta ja tietoa;

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	6.11.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 0 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Maria Arena, Malin Björk, Viliija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Arne Gericke, Mary Honeyball, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Angelika Niebler, Marijana Petir, Terry Reintke, Michaela Šojdrová, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Kostadinka Kuneva, Edouard Martin, Jordi Solé, Marc Tarabella, Mylène Troszczynski, Julie Ward
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Ulrike Müller, Gabriele Preuß

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
ALDE	Ulrike Müller
GUE/NGL	Malin Björk, Kostadinka Kuneva
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Niebler, Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Mary Honeyball, Edouard Martin, Gabriele Preuß, Marc Tarabella, Julie Ward
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Jordi Solé, Terry Reintke

0	-

3	0
ECR	Arne Gericke, Jana Žitňanská
ENF	Mylène Troszczynski

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjä

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	4.12.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 -: 1 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Marian Harkin, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Kostadinka Kuneva, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Robert Rochefort, Claude Rolin, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Georges Bach, Krzysztof Hetman, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Rory Palmer, Anne Sander, Sven Schulze, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tom Vandenkendelaere
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Olle Ludvigsson, Norica Nicolai, Tibor Szanyi, Lola Sánchez Caldentey

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

37	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Norica Nicolai, Robert Rochefort, Yana Toom
EFDD	Tiziana Beghin
ENF	Dominique Martin
GUE/NGL	Rina Ronja Kari, Kostadinka Kuneva, Paloma López Bermejo, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Georges Bach, Krzysztof Hetman, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Elisabeth Morin-Chartier, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc, Tom Vandenkendelaere
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Rory Palmer, Georgi Pirinski, Jutta Steinruck, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Marita Ulvskog

1	-
NI	Lampros Fountoulis

2	0
ECR	Arne Gericke, Ulrike Trebesius

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää